ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 23 Ἰουνίου **1945** | **ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ** | *Ἀριθμὸς φύλλου* **162**

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Συνταχτικαὶ Πράξεις

Σ. Π. 57. Περὶ ἀδικημάτων ἀπειλούντων ζωτικὰ συμφέροντα τοῦ Λαοῦ 1

Ἀναγκαστικοὶ Νόμοι

Α. Ν. 428. Περὶ ὀργανώσεως τῶν ἁρμοδιοτήτων τοῦ Ὑπουργείου Ἐφοδιασμοῦ πρὸς συντονισμὸν τῆς οἰκονομικῆς ἀνασυγκροτήσεως 2

Α. Ν. 431. Περὶ ἐπιβολῆς ἐκτάκτου εἰσφορᾶς ἐπὶ τῶν ἀσκούντων ἐμπόριον, βιομηχανίαν κλπ. 3

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΑΙ ΠΡΑΞΕΙΣ

(1)

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΠΡΑΞΙΣ ὑπ' ἀριθ. 57

Περὶ ἀδικημάτων ἀπειλούντων ζωτικὰ συμφέροντα τοῦ Λαοῦ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

Λογίζονται ὡς ἀδικήματα ἀπειλοῦντα ζωτικὰ συμφέροντα τοῦ Λαοῦ:

α') Τὸ κλείσιμον βιομηχανικῶν, βιοτεχνικῶν ἢ ἐμπορικῶν καταστημάτων, ἢ καταστημάτων ἄλλης οἰκονομικῆς φύσεως, ἢ ἡ ἀναστολὴ τῆς παραγωγῆς ἢ λειτουργίας τῶν τοιαύτης φύσεως ἐπιχειρήσεων πρὸς τὸν σκοπὸν δημιουργίας ἀντιδράσεως κατὰ κυβερνητικῶν μέτρων ἢ ἐπιτυχίας αἰτημάτων ἢ ἄλλων ἀξιώσεων.

β') Ἡ ἀπόκρυψις ἢ ἡ ἄρνησις πωλήσεως εἰδῶν ἀναγκαίων διὰ τὴν ὑγείαν καὶ τὴν συντήρησιν τοῦ λαοῦ, οἷον φαρμάκων, τροφίμων, καυσίμου ὕλης, εἰδῶν ἱματισμοῦ κλπ. ὡς καὶ ἀντικειμένων ἀναγκαίων πρὸς παραγωγὴν τοιούτων εἰδῶν.

γ') Ἡ πώλησις ἢ ἄλλη διάθεσις εἰδῶν ἐκ τῶν ἀναφερομένων εἰς τὸ προηγούμενον ἐδάφιον (β), ὡς καὶ ἡ ἐκμίσθωσις ἀκινήτων πρὸς στέγασιν ἢ ἐγκατάστασιν οἰκονομικῆς ἢ ἄλλης ἐπιχειρήσεως, ἢ λειτουργίας εἰς τιμὴν ἢ μίσθωμα ἢ ἄλλο ἀντάλλαγμα ἀνώτερα τῶν θεμιτῶν. Πρὸς τὴν πώλησιν, ἐκμίσθωσιν ἢ ἄλλην διάθεσιν ἐξομοιοῦται καὶ ἡ ἀπλῆ ἀπαίτησις παρὰ τοῦ ἰδιοκτήτου ἢ ἄλλου κατόχου τῶν ὡς ἄνω ἀναφερομένων τιμῶν, μισθωμάτων ἢ ἄλλων ἀνταλλαγμάτων.

Ἄρθρον 2.

Οἱ παραβάται τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου πρώτου τῆς παρούσης, πλὴν τῶν ἄλλων ποινῶν εἰς ἃς ὑπόκεινται κατὰ τοὺς ἑκάστοτε ἰσχύοντας νόμους, δύνανται διὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ ὁρμοδίου Δικαστηρίου νὰ στερηθῶσι τῆς ἀδείας ἀσκήσεως τοῦ σχετικοῦ ἐπαγγέλματος ἢ τῆς ἐπιχειρήσεως ἐπὶ χρόνον ὁριζόμενον ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου ἀλλὰ οὐχὶ ἐλάσσονα τῶν ἓξ μηνῶν. Κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον τὴν διαχείρισιν τοῦ καταστήματος ἢ τῆς ἐπιχειρήσεως ἀναλαμβάνει τὸ Δημόσιον. Ὁ τρόπος τῆς ὑπὸ τοῦ Δημοσίου διαχειρίσεως ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια σχετικὴ πρὸς ταύτην ὁρίζονται διὰ Βασ. Διαταγμάτων ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ἀντιπροέδρου τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν Ὑπουργῶν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τοῦ Ἐφοδιασμοῦ.

Ἄρθρον 3.

1. Διευθυνταί, Διαχειρισταὶ Βιομηχανικῶν, Βιοτεχνικῶν, Ἐμπορικῶν Ἐπιχειρήσεων, Ἐπιχειρήσεων μεταφορᾶς ἢ ἄλλων οἰκονομικῶν ἐπιχειρήσεων ὡς καὶ Διευθυνταὶ τμημάτων αὐτῶν λογίζονται ἀσκοῦντες συγχρόνως καὶ κοινωνικὴν λειτουργίαν. Εἰς τούτους ἀνατίθεται διὰ τῆς παρούσης ἡ μέριμνα περὶ τηρήσεως καὶ παρακολουθήσεως τῶν ἑκάστοτε ἰσχυουσῶν διατάξεων δι' ὧν ρυθμίζονται ἀντικείμενα ἀναγόμενα εἰς τὴν ἐπιχείρησιν ἢ τὴν ὑπηρεσίαν ἣν διευθύνουν.

2. Οἱ ἀρνούμενι νὰ ἐκτελέσωσι τὴν λειτουργίαν ταύτην ὡς καὶ οἱ ἐπιδεικνύοντες ἀμέλειαν περὶ τὴν ἄσκησιν αὐτῆς, τιμωροῦνται μὲ φυλάκισιν ἢ χρηματικὴν ποινὴν ἢ μὲ ἀμφοτέρας τὰς ποινὰς ταύτας.

Ἄρθρον 4.

Ἡ ἰσχὺς τῆς παρούσης ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς της εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Ἰουνίου 1945.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ὁ Ἀντιβασιλεὺς

† Ὁ Ἀθηνῶν ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΠΕΤΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ

Τὰ Μέλη

Κ. ΒΑΡΒΑΡΕΣΣΟΣ, Σ. ΣΟΛΙΩΤΗΣ, Κ. ΤΣΑΤΣΟΣ, Γ. Α. ΜΑΝΤΖΑΒΙΝΟΣ, Ι. ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ, ΑΝΑΡΓ. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, ΤΡ. ΚΑΡΑΝΤΑΣΗΣ, Π. ΚΟΥΤΣΟΜΙΤΟΠΟΥΛΟΣ, Ν. ΣΜΠΑΡΟΥΝΗΣ, ΓΡΗΓ. ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ, Α. ΖΑΚΚΑΣ, Γ. ΛΑΜΠΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ, Δ. ΖΑΚΥΘΙΝΟΣ, Μ. ΤΣΑΜΑΔΟΣ, Ι. ΠΙΝΤΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 23 Ἰουνίου 1945.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Σ. ΣΟΛΙΩΤΗΣ

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΙ ΝΟΜΟΙ

(2)

ΑΝΑΓΚ. ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 428.

Περὶ ὀργανώσεως τῶν ἁρμοδιοτήτων τοῦ Ὑπουργείου Ἐφοδιασμοῦ πρὸς συντονισμὸν τῆς οἰκονομικῆς ἀνασυγκροτήσεως.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

1. Διὰ Β. Διαταγμάτων, ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐφοδιασμοῦ δύνανται νὰ συνιστῶνται, συγχωνεύονται ἢ καταργῶνται κεντρικαὶ ἢ περιφερειακαὶ ὑπηρεσίαι ἢ θέσεις ἢ Ἐπιτροπαὶ τοῦ Ὑπουργείου Ἐφοδιασμοῦ.

2. Διὰ Β. Διαταγμάτων ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐφοδιασμοῦ καὶ τοῦ οἰκείου ἑκάστοτε Ὑπουργοῦ δύνανται νὰ μεταβιβάζωνται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐφοδιασμοῦ ὡρισμέναι ἁρμοδιότητες ἀνήκουσαι μέχρι τοῦδε εἰς ἄλλο Ὑπουργεῖον. Δι' ὁμοίων Β. Διαταγμάτων θὰ καθορίζεται ἐὰν αἱ εἰς τὰς μεταβιβαζομένας ἁρμοδιότητας ἀντίστοιχοι ὑπηρεσίαι ἢ θέσεις ὡρισμένων Ὑπουργείων θὰ ὑπάγωνται ἐφεξῆς εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐφοδιασμοῦ ἢ θὰ καταργῶνται.

Ἄρθρον 2.

Οἱ εἰς τὰς δυνάμει τῶν ἐν ἄρθρῳ 1 τοῦ παρόντος νόμου Β. Διαταγμάτων καταργουμένας θέσεις ἢ ὑπηρεσίας ὑπηρετοῦντες δὲν ἀπολύονται ἀλλὰ μετατίθενται ἢ ἀποσπῶνται εἰς ἑτέρας ὑπηρεσίας ἢ θέσεις τοῦ αὐτοῦ ἢ ἑτέρου Ὑπουργείου, δι' ἀποφάσεων τοῦ ἁρμοδίου ἢ τῶν ἁρμοδίων Ὑπουργῶν.

Ἄρθρον 3.

Διὰ κοινῶν ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐφοδιασμοῦ καὶ τοῦ οἰκείου ἑκάστοτε Ὑπουργοῦ δύνανται νὰ μεταχίθενται ἢ ἀποσπῶνται εἰς τὰς κεντρικὰς ἢ περιφερειακὰς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Ἐφοδιασμοῦ ὑπάλληλοι ἑτέρων Ὑπουργείων. Δι' ὁμοίων ἀποφάσεων δύναται νὰ γίνῃ ἀπόσπασις εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐφοδιασμοῦ καὶ ὑπαλλήλων Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου ἢ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, διὰ τὴν τελευταίαν ταύτην περίπτωσιν μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς Διοικήσεως τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος.

Ἄρθρον 4.

Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐφοδιασμοῦ δύνανται νὰ παρέχωνται ἐπιμίσθια ἢ ἄλλαι ἀμοιβαὶ εἰς ὑπαλλήλους ἢ μέλη Ἐπιτροπῶν τοῦ Ὑπουργείου Ἐφοδιασμοῦ διὰ προσθέτους ὑπηρεσίας αὐτῶν.

Ἄρθρον 5.

Εἰς τὰς κατὰ τὰς παραγράφους 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος δημιουργουμένας θέσεις, δύνανται διὰ Β. Διαταγμάτων ἐκδιδομένων μετὰ πρότασιν τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐφοδιασμοῦ νὰ διορίζωνται ὡς ὑπάλληλοι πρόσωπα ἔχοντα εἰδικὰς τεχνικὰς γνώσεις καὶ πεῖραν διὰ τὴν ὑπηρεσίαν δι' ἣν προορίζονται. Διὰ κοινῶν ἀποφάσεων τοῦ Προέδρου ἢ Ἀντιπροέδρου τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐφοδιασμοῦ, δύνανται νὰ προσλαμβάνωνται εἰδικοὶ ὑπάλληλοι ἐπὶ συμβάσει καθοριζούσῃ τὸν χρόνον τῆς θητείας, τοὺς ὅρους καὶ τὴν ἀμοιβὴν ἀνάλογον πρὸς τὸ εἶδος τῆς παρεχομένης ὑπηρεσίας, τὰς ἱκανότητας τοῦ προσώπου καὶ τὴν ἔκτασιν τῆς ἀναλαμβανομένης παρ' αὐτοῦ εὐθύνης.

Ἄρθρον 6.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Ἰουνίου 1945.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ὁ Ἀντιβασιλεὺς

† Ὁ Ἀθηνῶν ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΠΕΤΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ

Τὰ μέλη

Κ. ΒΑΡΒΑΡΕΣΣΟΣ, Σ. ΣΟΛΙΩΤΗΣ, Κ. ΤΣΑΤΣΟΣ, Γ. Α. ΜΑΝΤΖΑΒΙΝΟΣ, Ι. ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ, ΑΝΑΡΓ. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, ΤΡ. ΚΑΡΑΝΤΑΣΗΣ, Π. ΚΟΥΤΣΟΜΗΤΟΠΟΥΛΟΣ, Ν. ΣΜΠΑΡΟΥΝΗΣ, ΓΡΗΓ. ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ, Α. ΖΑΚΚΑΣ, Γ. ΛΑΜΠΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ, Δ. ΖΑΚΥΘΗΝΟΣ, Μ. ΤΣΑΜΑΔΟΣ, Ι. ΠΙΝΤΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 23 Ἰουνίου 1945.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Σ. ΣΟΛΙΩΤΗΣ

(3)

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

ἐπὶ τοῦ Ἀναγκ. Νόμου ὑπ' ἀριθ. 431)1945 «περὶ ἐπιβολῆς ἐκτάκτου εἰσφορᾶς ἐπὶ τῶν ἀσκούντων ἐμπόριον, βιομηχανίαν κλπ.».

Πρὸς

Τὴν Α. Μ. τὸν Ἀντιβασιλέα

Γενικά: Ἡ ἀποκατάστασις τῶν δημοσίων οἰκονομικῶν ἀποτελεῖ ἀπαραίτητον προϋπόθεσιν διὰ τὴν οἰκονομικὴν ἀνασυγκρότησιν τῆς Χώρας καὶ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς σταθερότητος τοῦ νομίσματος. Ἐπιβάλλεται ὅθεν ἡ λῆψις ἀμέσων καὶ ριζικῶν μέτρων πρὸς ἀντιμετώπισιν τῆς σημερινῆς κρισίμου καταστάσεως, καθόσον ἡ δι' ἐκδόσεως χαρτονομίσματος κάλυψις σημαντικοῦ τμήματος τῶν δημοσίων δαπανῶν τυχὸν συνεχιζομένη θέλει μοιραίως προκαλέσει νέαν οἰκονομικὴν κατάρρευσιν, ἐκ τῆς ὁποίας δὲν θὰ ἠδύνατο πλέον νὰ συνέλθῃ ἡ Χώρα.

Ὁ περιορισμὸς τῶν δημοσίων δαπανῶν εἶναι δυνατὸς μόνον ἐντὸς ὁρίων καθόσον, ὑπὸ τὰς σημερινὰς οἰκονομικὰς συνθήκας, αἱ ἀνάγκαι τοῦ Κράτους δέον νὰ θεωρηθοῦν ὡς δεδομέναι.

Ἐν πρώτοις τὸ Κράτος ὀφείλει νὰ ἐξασφαλίσῃ μίαν ἀνεκτὴν συντήρησιν εἰς μέγαν ἀριθμὸν ὑπαλλήλων, οὐχὶ μόνον διότι οὗτοι ἀσκοῦν λειτουργίας σπουδαιοτάτης σημασίας διὰ τὴν κοινωνίαν, ἀλλὰ καὶ διότι αἱ δυνατότητες παραγωγικῆς ἀπασχολήσεως, ἰδίως τῶν νέων, εἶναι περιωρισμέναι μὲ τὴν σημερινὴν διάρθρωσιν τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομίας. Καίτοι συνεπῶς δέον νὰ ἐξαφανισθοῦν τὰ ἄτοπα, τὰ δημιουργηθέντα κατὰ τὴν περίοδον τῆς κατοχῆς, πρᾶγμα ὅπερ ἐπιτυγχάνεται διὰ τῆς ἀποφασισθείσης διαρρυθμίσεως τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν, εἶναι φανερὸν ὅτι ἡ ἀποκατάστασις τῶν δημοσίων οἰκονομικῶν τῆς Χώρας δὲν δύναται νὰ στηριχθῇ εἰς τὸν περιορισμὸν τῶν δαπανῶν διὰ μισθοδοσίαν.

Δεύτερον τὸ Κράτος ἔχει ὑποχρέωσιν νὰ μεριμνήσῃ διὰ τὴν περίθαλψιν τῶν χιλιάδων θυμάτων τοῦ πολέμου καὶ τῆς ἐχθρικῆς κατοχῆς.

Τέλος, ὀφείλει νὰ δαπανήσῃ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀπαραιτήτων ἐκείνων ἔργων, ἄνευ τῶν ὁποίων δὲν εἶναι δυνατὴ ἡ ἐπαναλειτουργία τῆς παραγωγικῆς μηχανῆς.

Εἶναι ὅθεν φανερόν, ὅτι ἡ δημοσιονομικὴ ἐξυγίανσις τῆς Χώρας ὀφείλει νὰ ἐπιτευχθῇ οὐχὶ διὰ τῆς παραγνωρίσεως τῶν κρατικῶν ἀναγκῶν, ἀλλὰ διὰ τῆς αὐξήσεως τῶν δημοσίων ἐσόδων.

Μέχρι σήμερον τὰ ἔσοδα τοῦ Κράτους προήρχοντο ἐκ δύο κυρίως πηγῶν: α) ἐκ τῆς πωλήσεως τῶν ὑπὸ τῆς ΟΥΝΡΡΑ εἰσαγομένων εἰδῶν ἀρωγῆς καὶ β) ἐξ ἐμμέσων φόρων, δηλαδὴ φόρων ἐπὶ τῆς καταναλώσεως.

Τὰ ἔσοδα ταῦτα ἀπεδείχθησαν τελείως ἀνεπαρκῆ πρὸς κάλυψιν τῶν δημοσίων δαπανῶν, τοῦτο δὲ ὀφείλεται εἰς τοὺς ἑξῆς λόγους: α) Τὰ ἔξωθεν εἰσαγόμενα ἐφόδια συνίστανται εἰς εἴδη ἀπολύτως ἀναγκαῖα διὰ τὴν στοιχειώδη συντήρησιν τοῦ πληθυσμοῦ καὶ δέον συνεπῶς νὰ διατίθενται εἰς τιμὰς προσιτὰς καὶ εἰς τοὺς πτωχοτέρους δηλ. εἰς τιμὰς λίαν χαμηλάς, σημαντικὸν δὲ τμῆμα ἐξ αὐτῶν παρέχεται ἐντελῶς δωρεὰν εἰς τοὺς ἀπόρους. β) Ὅσον ἀφορᾷ τοὺς ἐμμέσους φόρους, διὰ νὰ εἶναι οὗτοι ἀποδοτικοὶ χωρὶς νὰ εἶναι καὶ καταθλιπτικοί, ἀπαιτεῖται ὅπως ἡ ἀγοραστικὴ δύναμις εἶναι κατανεμημένη εἰς χεῖρας πολλῶν. Σήμερον ὅμως τὸ πλέον χαρακτηριστικὸν γνώρισμα τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομίας εἶναι ἡ συγκέντρωσις ἐξαιρετικῶς μεγάλης ἀγοραστικῆς δυνάμεως εἰς χεῖρας μιᾶς κατηγορίας πολιτῶν καὶ ἡ μικρὰ ἀγοραστικὴ ἱκανότης τῶν λοιπῶν τάξεων τοῦ πληθυσμοῦ. Ἡ κάλυψις τοῦ ἐλλείμματος τοῦ προϋπολογισμοῦ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ γίνῃ εἰς βάρος τῶν τάξεων τῶν ὑπαλλήλων, ἐργατῶν καὶ ἀγροτῶν, οἵτινες στεροῦνται τῆς ἱκανότητος νὰ συνεισφέρουν, ἀντιθέτως δὲ ἔχουν ἀνάγκην τῆς κρατικῆς ἐνισχύσεως.

Ἡ αὔξησις τῶν ἐμμέσων φόρων ὡς μέσον αὐξήσεως τῶν δημοσίων ἐσόδων εἶναι ἀποκρουστέα καὶ δι' ἕτερον λόγον, διότι ἡ βαρεῖα φορολογία ἐπὶ εἰδῶν εὐρυτάτης καταναλώσεως, ἐνῷ συντρίβει οἰκονομικῶς τοὺς πτωχούς, οὐδαμῶς θίγει τοὺς πλουσίους.

Ἡ χρησιμοποίησις ξένων πιστώσεων, ἥτις ἔγει πολλάκις προταθῇ ὡς ἀκίνδυνος λύσις τοῦ δημοσιονομικοῦ ἡμῶν προβλήματος, κατὰ τύπους μόνον διαφέρει τοῦ δι' ἁπλῆς ἐκδόσεως χαρτονομίσματος δημιουργουμένου πληθωρισμοῦ, καθόσον ἡ αὔξησις τῶν ἐν τῇ Χώρᾳ χρηματικῶν μέσων, εἴτε αὕτη εἶναι κεκαλυμμένη διὰ ξένων νομισμάτων ἢ χρυσοῦ εἴτε δὲν δὲν εἶναι, δημιουργεῖ π ά ν τ ο τ ε πληθωρισμὸν ἐφ' ὅσον δὲν συνοδεύεται δι' ἀντιστοίχου αὐξήσεως τῶν διαθεσίμων ἀγαθῶν.

Πλὴν ὅθεν τοῦ πληθωρισμοῦ, ὅστις ἀποτελεῖ τὴν πλέον ἄδικον καὶ καταθλιπτικὴν μορφὴν φορολογίας, μία μόνον λύσις τοῦ δημοσιονομικοῦ ἡμῶν προβλήματος ὑπάρχει, ἡ ἄντλησις ἐκ τῆς οἰκονομίας τῶν χρηματικῶν μέσων τῶν ἀπαιτουμένων πρὸς κάλυψιν τῶν δημοσίων δαπανῶν διὰ τῆς ἐπιβαρύνσεως ἐκείνων τῶν τάξεων, αἵτινες ἔχουν τὴν ἱκανότητα πρὸς πλησμονήν.

Ὁ παρὼν Νόμος ἀποσκοπεῖ εἰς τὸ νὰ ἐπιροίψῃ τὸ βάρος τῆς δημοσιονομικῆς ἐξυγιάνσεως ἐπὶ τοῦ τιμήντος τοῦ πληθυσμοῦ ὅπερ δύναται καὶ νὰ βαστάσῃ αὐτό, ἥτοι ἐπὶ ἐκείνων αἵτινες ἐν μέσῳ τῆς ἄνευ προηγουμένου καταστροφῆς ἣν ἐπεσώρευσεν εἰς τὴν Χώραν ὁ πόλεμος καὶ ἡ ἐνθρικὴ κατοχὴ κατώρθωσαν νὰ διατηρήσουν, εἰς τὰς πλείστας δὲ τῶν περιπτώσεων καὶ νὰ αὐξήσουν, τὰ εἰσοδήματά των. Τοῦτο δὲν ἀποτελεῖ μομφὴν κατὰ τῶν τάξεων αὐτῶν, διότι ὁ νόμος δὲν σκοπεῖ νὰ ἐξακοτιβώσῃ ἐὰν ὀρθῶς καὶ νομίμως ἐκτήθησαν κέρδη ἢ οὔ, ἀλλ' ἁπλῶς νὰ πιστοποιήσῃ τὸ γεγονὸς ὅτι αἱ ἐπιχειρήσεις ἃς φορολογεῖ εὑρέθησαν εἰς πλεονεκτικὴν θέσιν ἔναντι τῶν λοιπῶν τάξεων τοῦ πληθυσμοῦ.

Ὅθεν ἀπὸ 1ης Ἰουλίου ἡ τάξις τῶν Ἐπαγγελματιῶν καὶ Βιομηχάνων θέλει κληθῇ νὰ συμμετάσχῃ εἰς τὰς κοινὰς θυσίας διὰ καταβολῆς ἐκτάκτου ἐννεαμήνου εἰσφορᾶς.

Ἐπιβάλλοντες τὴν εἰσφορὰν ταύτην δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἀπεβλέψωμεν εἰς τὴν δημιουργίαν ἐπιστημονικοῦ συστήματος ἐξακριβώσεως τῆς οἰκονομικῆς δυναμικότητος ἑκάστου. Τοιαῦτα συστήματα ἀπαιτοῦν χρόνον μακρὸν ἵνα ἀποδώσουν καὶ ἀρτίας φοροτεχνικὰς ὑπηρεσίας ἵνα ἐφαρμοσθοῦν ἐπιτυχῶς.

Αἱ σημεριναὶ ὅμως οἰκονομικαὶ συνθῆκαι ἀπήτουν ὅπως ἐξασφαλισθῶσιν ἀμέσως σημαντικαὶ εἰσπράξεις ἐπιτρέπουσαι εἰς τὸ Κράτος νὰ καλύπτῃ τὰς ἀνάγκας του ἄνευ προσφυγῆς εἰς τὴν ἐκδοτικὴν μηχανήν.

Πρὸς τοῦτο ὁ φόρος δέον νὰ εἶναι αὐτόματος, ὅπερ σημαίνει ὅτι δὲν δύναται νὰ λαμβάνῃ ὑπ' ὄψει τὰς ἰδιαιτέρας συνθήκας ἑκάστου οὐδὲ νὰ βαρύνῃ πάντας κατὰ τὴν αὐτὴν ἀναλογίαν.

Ἡ αὐτόματος αὕτη ἀπόδοσις τοῦ φόρου δύναται νὰ ἐξασφαλισθῇ μόνον διὰ τῆς χρησιμοποιήσεως ἑνὸς ἀντικειμενικοῦ καὶ ἀναμφισβητήτου ἐξωτερικοῦ τεκμηρίου τὸ ὁποῖον δὲν ἔχει ἀνάγκην ἀποδείξεως.

Τοιοῦτον τεκμήριον εἶναι ἀναμφιβόλως τὸ μίσθωμα, ὡς ρυθμίζεται τοῦτο σήμερον παρὰ τῆς νομοθεσίας «περὶ ἐνοικιοστασίου».

Ἐνῷ ἄλλοτε τὸ ἐνοίκιον ἀπετέλει σημαντικὸν βάρος τῆς ἐπιχειρήσεως, σήμερον ἡ ἐξ αὐτοῦ ἐπιβάρυνσις εἶναι μηδαμινή. Περιορίζων ὅμως ὁ νομοθέτης τὰ ἐνοίκια εἰς χαμηλὰ ἐπίπεδα δὲν ἀπέβλεψεν εἰς τὸ νὰ ὠφελήσῃ μίαν κατηγορίαν προσώπων ἀλλὰ α) εἰς τὸ νὰ προστατεύσῃ τοὺς μὴ δυνηθέντας νὰ παρακολουθήσουν τὴν ἐπελθοῦσαν αὔξησιν τῶν τιμῶν καὶ β) εἰς τὸ νὰ ἐπιβάλῃ μίαν θυσίαν ὑπὲρ τῆς κοινωνίας εἰς τὴν τάξιν τῶν ἰδιοκτητῶν, ἥτις, ἐν τῷ μέσῳ τῆς γενικῆς καταστροφῆς, διατηρεῖ ἀνέπαφον τὴν περιουσίαν της.

Ὅπως ἐξειλίχθησαν ὅμως τὰ πράγματα εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὁλόκληρον τὴν ὠφέλειαν ἐκ τοῦ περιορισμοῦ τῶν ἐνοικίων τῶν καταστημάτων καρποῦται οὐχὶ ἡ κοινωνία, ἀλλὰ μία κατηγορία προσώπων, ἡ τῶν ἐπιχειρηματιῶν, ἥτις ηὔξησε τὰς ἔναντι τοῦ συνόλου ἀπαιτήσεις αὐτῆς διὰ τῆς αὐξήσεως τῶν κερδῶν περισσότερον ἀπὸ ὅτι θὰ ἐδικαιολόγει καὶ αὐτὴ ἡ ἐλευθέρα αὔξησις τῶν ἐνοικίων. Ἡ διαφορὰ συνεπῶς μεταξὺ τῆς αὐξήσεως τῶν ἐνοικίων καὶ τῆς αὐξήσεως τῶν κερδῶν μετρᾷ τὴν ὠφέλειαν τὴν ὁποίαν ἀποκομίζει ὁ μισθωτὴς καταστήματος, γραφείου, ἀποθήκης καὶ λοιπῶν χώρων ἀσκήσεως κερδοσκοπικοῦ ἢ βιοποριστικοῦ ἐπαγγέλματος ἐκ τῶν περιορισμῶν τοῦ ἐνοικιοστασίου. Οὕτω ὁ παρὼν νόμος πρὸς καθορισμὸν τῆς καταλλήλου εἰσφορᾶς πολλαπλασιάζει τὸ μίσθωμα τοῦ ἐνοικιοστασίου μὲ ἕνα συντελεστὴν ὅστις μετρᾷ τὴν ἀφέλειαν ταύτην. Δοθέντος δὲ ὅτι ἡ αὔξησις αὕτη δὲν ὑπῆρξεν ὁμοιόμορφος ἐπιδιώκεται ἡ κατὰ τὸ δυνατὸν ἐξίσωσις τοῦ βάρους διὰ τῆς κατατάξεως τῶν ἐπιχειρήσεων εἰς τάξεις κατηγορίας ἀναλόγως τοῦ βαθμοῦ τῆς αὐξήσεως τῶν κερδῶν καὶ χρησιμοποιοῦνται διάφοροι συντελεσταὶ δι' ἑκάστην κατηγορίαν.

Οὕτω ὁ συντελεστὴς ὡρίσθη εἰς τὸ 15πλάσιον τοῦ μισθώματος τοῦ ἐνοικιοστασίου διὰ τὴν πρώτην κατηγορίαν, εἰς τὸ 10πλάσιον διὰ τὴν δευτέραν καὶ εἰς τὸ 6πλάσιον διὰ τὴν τρίτων. Ἡ ἐξίσωσις τῶν βαρῶν ἐντὸς ἑκάστης κατηγορίας γίνεται αὐτομάτως διὰ τοῦ διαφορισμοῦ τοῦ ἐνοικίου. Ἡ ἐπιχείρησις ἡ ὁποία εἶναι ἐγκατεστημένη εἰς τὸ κέντρον θὰ καταβάλῃ πολὺ μεγαλυτέραν εἰσφορὰν ἀπὸ ὁμοίαν ἐπιχείρησιν ἐγκατεστημένην εἰς ἀπόκεντρον συνοικίαν διότι ἡ διαφορὰ τοῦ ἐνοικίου εἶναι πολὺ μεγάλη. Οὕτω ὁ συνδυασμὸς συντελεστῶν καὶ ἐνοικίου καθιστᾷ τὸν φόρον λίαν προοδευτικὸν καὶ εὐνοεῖ τὸν μικρὸν ἐπιτηδευματίαν, τοῦ ὁποίου τὸ βασικὸν ἐνοίκιον εἶναι τόσον χαμηλὸν ὥστε ὁ ἐπιβαλλόμενος συντελεστὴς ἀναμφισβητήτως δὲν μετρᾷ τὴν αὔξησιν τῶν κερδῶν.

Καὶ ταῦτα μὲν ὡς πρὸς τὰ καταστήματα. Ὡς πρὸς τὰς βιομηχανικὰς ἐπιχειρήσεις τὸ ἐφαρμοζόμενον σύστημα εἶναι ἐξ ἴσου αὐτόματον ἀλλὰ ἡ βάσις αὐτοῦ διαφέρει, στηριζομένη οὐχὶ εἰς τὸ ἐνοικιοστάσιον ἀλλὰ εἰς τὴν ἀξίαν κτήσεως τῶν ἐγκαταστάσεων καὶ τῶν ἀκινήτων.

Ἡ εἰσφορὰ ἥτις ἐπιβάλλεται εἰς τὰς βιομηχανικὰς ἐπιχειρήσεις εἶναι σημαντικὴ ἀλλὰ αὗται ἔχουν τὴν δυναμικότητα καὶ τὸ καθῆκον ὅπως καταβάλουν ταύτην.

Εἶναι γνωστὸν πόσον μεγάλα κέρδη ἐπραγματοποίησαν αἱ βιομηχανίαι κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς κατοχῆς ἐκ τῆς αὐξήσεως τῶν τιμῶν, τὴν ὁποίαν προεκάλεσεν ἡ μεγάλη σπάνις ἀγαθῶν καὶ ὁ ἄκρατος πληθωρισμός.

Ἐξ ἄλλου ἡ φορολογία τῶν κερδῶν τούτων δὲν εἶναι μόνον μέτρον δικαιοσύνης καὶ ἀδηρίτου ἀνάγκης πρὸς ἀποφυγὴν τοῦ πληθωρισμοῦ.

Αὕτη θέλει ἐπιδράσει εὐμενῶς καὶ ἐπὶ τοῦ ὅλου οἰκονομικοῦ βίου τῆς Χώρας καὶ συγκεκριμένως ἐπὶ τῆς παραγωγῆς, δραστηριότητος καὶ τοῦ ἐπιπέδου τῶν τιμῶν. Τὸ ἐκτάμηνον πλήρους ἐλευθερίας καὶ φορολογικῆς ἀσυδοσίας τὸ ὁποῖον διέρρευ-

σεν ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεως ἀπέδειξεν ὅτι ἡ συγκέντρωσις τόσων μεγάλων ποσῶν εἰς χεῖρας ὀλίγων καθιστῶσα τὴν θέσιν αὐτῶν σχεδὸν μονοπωλιακὴν ἀμβλύνει τὸ πνεῦμα τοῦ συναγωνισμοῦ καὶ τῆς ἐπιχειρηματικότητος, καὶ ἀποτελεῖ πρόσκομμα εἰς τὴν ἐπάνοδον εἰς τὴν ὁμαλότητα.

Αἱ διατάξεις τοῦ Νόμου ἔχουσιν εἰδικώτερον ὡς ἑξῆς :

Ἄρθρον 1. Εἰς τὸ γενικὸν μέρος τῆς παρούσης ἐκθέσεως ἐξηγήθη πῶς ἐμφανίζεται τὸ δημοσιονομικὸν πρόβλημα τῆς Χώρας καὶ ποῖα εἶναι ἡ δοτέα εἰς αὐτὸ λύσις. Ἐπίσης ἐξετέθη ποία τάξις ἐκ τῶν πολιτῶν διαθέτει τὴν ἱκανότητα νὰ εἰσφέρῃ ὑπὲρ τῶν ἀναγκῶν τοῦ Δημοσίου Ταμείου, διότι εὑρίσκεται εἰς προνομιακὴν θέσιν ἀπέναντι τοῦ συνόλου τῶν πολιτῶν. Διὰ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Νόμου καθορίζονται τὰ φυσικὰ καὶ νομικὰ πρόσωπα, τὰ ὁποῖα ὑπόκεινται εἰς τὴν εἰσφοράν, καὶ ἡ χρονικὴ διάρκεια ἰσχύος τῆς εἰσφορᾶς, ἡ ὁποία ὁρίζεται ἐννεάμηνος ἀρχομένη ἀπὸ τοῦ μηνὸς Ἰουλίου 1945 καὶ λήγουσα εἰς τὸ τέλος τοῦ Μαρτίου 1946. Ἡ εἰσφορὰ κατανεμομένη μηνιαίως καταβάλλεται ἐπίσης κατὰ μῆνα.

Ἄρθρον 2. Καὶ ἀλλαγοῦ τῆς παρούσης ἐκθέσεως ἐκτίθεται ὅτι τὸ νέον φορολογικὸν μέτρον διὰ νὰ ἐπιτύχῃ ἔσπευδε νὰ λειτουργήσῃ κατὰ τρόπον αὐτόματον. Διὰ τοῦτο ἐστηρίχθη εἰς βάσιν μὴ ἀπαιτοῦσαν οὔτε λεπτομερεῖς ἐλέγχους οὔτε ἄλλας μακροχρονίους διατυπώσεις. Ὡς τοιαύτη βάσις ἐλήφθη τὸ καταβαλλόμενον ἐνοίκιον.

Διὰ τὰς περιπτώσεις δέ, κατὰ τὰς ὁποίας δὲν καταβάλλεται ἐνοίκιον, λαμβάνεται τὸ τεκμαρτὸν ἐνοίκιον τὸ ἀναλογοῦν διὰ τὴν ἰδιοχρησιμοποίησιν τοῦ ἀκινήτου. Ὡς τοιοῦτον ἐνοίκιον λαμβάνεται, κατὰ κανόνα, τὸ ἐνοίκιον τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου 1940 μὲ τὴν γενικὴν αὔξησιν αὐτοῦ κατὰ 50 ο/ο, τὴν ὁποίαν δίδει τὸ ἐνοικιοστάσιον.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἐνοικιοστασίου εἰς περιπτώσεις τινάς, ποσκειμένου περὶ ἐπιχειρημάτιῶν ποσγματοποιούντων πολλὰ κέρδη, ἐπιτρέπουσιν αὔξησιν τοῦ ἐνοικίου μέχρι τοῦ ἐπταπλασίου. Πρὸς ἀποφυγὴν ὅμως ἀνισοτήτων, ἡ ὁποία θὰ προεκαλεῖτο εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας, ἐὰν ἐλαμβάνετο ὁ μέγας τοῦ ἑπταπλασίου αὔξησις, δι' εἰδικῆς διατάξεως τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 2 δρίζεται ὅτι διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῆς εἰσφορᾶς λαμβάνεται τὸ ἐνοίκιον τοῦ Ὀκτωβρίου 1940 μὲ τὴν γενικὴν μόνον αὔξησιν κατὰ 50 ο/ο.

Ἐπίσης, προκειμένου περὶ ἐλευθέρων μισθώσεων, μὴ ὑπαγομένων εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἐνοικιοστασίου, ἐλήφθη πρόνοια ἐν τῇ παραγράφῳ 4 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου καὶ ὁρίζεται ὅτι διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῆς εἰσφορᾶς λαμβάνεται τὸ ἐνοίκιον τοῦ Ὀκτωβρίου 1940 αὐξημένον κατὰ 50 ο/ο.

Κατὰ ταῦτα, εἰς πάσας τὰς ἀνωτέρω περιπτώσεις, ὡς ἐνοίκιον διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῆς εἰσφορᾶς λαμβάνεται τὸ ἐνοίκιον τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου 1940 αὐξημένον κατὰ 50 ο/ο, ἀνεξαρτήτως τῆς χρονολογίας καθ' ἣν ἔλαβε χώραν ἡ μίσθωσις.

Ἄρθρον 3. Ὁσάκις διὰ τὴν ἄσκησιν τῆς ἐπιχειρήσεως ἢ τοῦ ἐπαγγέλματος δὲν συνέτρεχε περίπτωσις συμμισθώσεως, εἴτε διότι ὑπὸ τοῦ ἐπιχειρηματίου χρησιμοποιεῖται ἰδιόκτητον ἀκίνητον εἴτε διότι ἔχει παραγωγηθῇ δωρεὰν ἡ χρῆσις εἴτε ἐξ οἱουδήποτε ἄλλου λόγου, προβλέπεται εἰδικῶς ὑπὸ τοῦ Νόμου ὅτι ἡ εἰσφορὰ θὰ ὑπολογίζεται εἰς πολλαπλάσιον τοῦ τεκμαρτοῦ μισθώματος τοῦ ἰδιοχρησιμοποιουμένου ἀκινήτου.

Ὁ ὑπολογισμὸς τοῦ τεκμαστοῦ ἐνοικίου θὰ γίνεται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κανόνων, οἱ ὁποῖοι ἐφαρμόζονται διὰ τὴν ἐπιβολὴν τῆς φορολογίας τῶν οἰκοδομῶν. Ὡς εἶναι εὐνόητον, καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ὡς τεκμαστὸν ἐνοίκιον θὰ ληφθῇ τὸ τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου 1940 αὐξημένον κατὰ 50 ο/ο, ὡς γίνεται, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἐνοικιοστασίου, μὲ τὸ καταβαλλόμενον ἐνοίκιον.

Ἐξαιρετικῶν τρόπων ὑπολογισμοῦ τοῦ τεκμαρτοῦ ἐνοικίου ὁρίζει ὁ Νόμος διὰ τὰ ἐργοστάσια κλπ. τῶν βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων, διὰ τὰ ὁποῖα τὸ μηνιαῖον τεκμαρτὸν ἐνοίκιον ὑπολογίζεται εἰς ποσοστὸν ἐπὶ τῆς ὁλικῆς ἀξίας κτήσεως τῶν ἐγκαταστάσεων καὶ τῶν ἀκινήτων, τὰ ὁποῖα ἀνήκουν κατὰ ἰδιοκτησίαν εἰς τὴν ἐπιχείρησιν καὶ χρησιμοποιοῦνται ὁπωσδήποτε διὰ τὴν ἄσκησιν τῆς βιομηχανίας, ἀνεξαρτήτως δὲ ἂν ταῦτα εὑρίσκωνται ἐντὸς τοῦ συγκροτήματος τοῦ ἐργοστασίου ἢ μακρὰν αὐτοῦ.

Ἐὰν ὅμως ἡ βιομηχανικὴ ἐπιχείρησις ἔχῃ μισθώσει καὶ ἕτερα ἀκίνητα, διὰ τὰ ὁποῖα καταβάλλει ἐνοίκιον, ἐπὶ τοῦ ἐνοικίου τούτου ὀφείλει νὰ καταβάλῃ καὶ εἰσφορὰν ὑπολογιζομένην κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 2 ὁριζόμενα. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον θὰ ὑπολογισθῇ ἡ εἰσφορὰ ἐὰν ἡ βιομηχανικὴ ἐπιχείρησις ἔχει μισθώσει μετὰ τῶν ἀκινήτων καὶ ἐγκαταστάσεις.

Ἐξ ἄλλου, ἐὰν βιομηχανικὴ ἐπιχείρησις ἔχει ἐγκαταστήσει τὰς βιομηχανικὰς ἐγκαταστάσεις της εἰς ἀλλότριον ἀκίνητον, διὰ τὸ ὁποῖον καταβάλλει μίσθωμα, ἡ εἰσφορὰ θὰ ὑπολογισθῇ διὰ μὲν τὸ ἀκίνητον κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 1 ὁριζόμενα, ἐπὶ δὲ τῶν ἐγκαταστάσεων διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ποσοστοῦ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 3.

Κατὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ ποσοστοῦ πρὸς προσδιορισμὸν τοῦ τεκμαρτοῦ μισθώματος ἐπὶ τῶν βιομηχανικῶν ἐγκαταστάσεων καὶ ἀκινήτων ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψιν ἀφ' ἑνὸς ἡ ἀπόσβεσις λόγῳ τῆς ἐκ τῆς χρήσεως φθορᾶς αὐτῶν ἀφ' ἑτέρου δὲ ἡ αὔξησις 50 ο/ο ἡ παρασχεθεῖσα ὑπὸ τοῦ ἐνοικοστασίου. Κατὰ συνέπειαν, τὰ διὰ τοῦ ἄρθρου 3 ὁριζόμενα ποσοστὰ θὰ πολλαπλασιάζωνται ἐπὶ τῆς ἐκ τῶν βιβλίων τῆς ἐπιχειρήσεως προκυπτούσης ὁλικῆς ἀξίας κτήσεως τῶν ἐγκαταστάσεων καὶ ἀκινήτων, τὸ δὲ γινόμενον τοῦ πολλαπλασιασμοῦ τούτου δίδει τὸ μηνιαῖον τεκμαρτὸν μίσθωμα, τὸ ὁποῖον θὰ λαμβάνηται ὡς βάσις διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῆς εἰσφορᾶς.

Προκειμένου περὶ ἐγκαταστάσεων ἀποκτηθεισῶν μὲ πληθωϊκὰς δραχμάς διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ τεκμαρτοῦ μισθώματος, ὡς ἀξία κτήσεώς των λογίζεται ἐκείνη ἣν θὰ εἶχον κατὰ τὸν Δεκέμβριον τοῦ ἔτους 1940.

Ἄρθρον 4. Διὰ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου τούτου ρυθμίζονται τὰ τῆς κατατάξεως τῶν ἐπιχειρήσεων καὶ ἐπαγγελμάτων εἰς κατηγορίας, προκειμένου νὰ καθορισθῇ ὁ συντελεστὴς ὁ ὁποῖος πολλαπλασιαζόμενος ἐπὶ τὸ μηνιαῖον ἐνοίκιον θὰ ἀποδίδῃ τὸ ποσὸν τῆς μηνιαίας εἰσφορᾶς. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον αἱ ἐπιχειρήσεις καὶ τὰ ἐπαγγέλματα κατατάσσονται εἰς τρεῖς κατηγορίας. Διὰ τὴν κατάταξιν δὲ αὐτῶν εἰς τὰς κατηγορίας ταύτας ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψιν διάφορα κριτήρια μεταξὺ τῶν ὁποίων τὸ εἶδος τῆς ἀσκουμένης ἐπιχειρήσεως καὶ αἱ οἰκονομικαὶ συνθῆκαι ὑπὸ τὰς ὁποίας ἐλειτούργησεν αὕτη κατὰ τὸ παρελθὸν καὶ λειτουργεῖ σήμερον.

Διὰ τὴν διάκρισιν τῶν ἐπιχειρήσεων πρὸς κατάταξιν αὐτῶν εἰς τοὺς πίνακας ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψιν οἱ πίνακες τῶν συντελεστῶν τῆς Δ' Κατηγορίας τῶν καθαρῶν προσόδων. Κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ Νόμου ἐνδέχεται νὰ παρουσιασθῶσι περιπτώσεις δημιουργοῦσαι ἀμφιβολίας ὡς πρὸς τὸν χαρακτηρισμὸν τῶν ἐπιχειρήσεων ἐκ τοῦ λόγου ὅτι αὗται ἔχουσιν ὡς ἀντικείμενον τὴν πώλησιν διαφόρων εἰδῶν. Εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας ἡ ἐπιχείρησις διὰ τὴν κατάταξίν της εἰς τὸν προσήκοντα πίνακα θὰ κρίνεται ἐκ τοῦ ἐπικρατεστέρου εἴδους ἀπὸ ἀπόψεως κύκλου ἐργασιῶν τῆς ἐπιχειρήσεως.

Ἄρθρον 5. Ὑπάρχουσι περιπτώσεις, ἰδίᾳ ἐπὶ μισθώσεων κινηματογράφων, θεάτρων, ξενοδοχείων κλπ., κατὰ τὰς ὁποίας τὸ καταβαλλόμενον μίσθωμα δὲν ἔχει ὁρισθῇ πάγιον ἀλλὰ εἰς ποσοστὸν ἐπὶ τῶν εἰσπράξεων. Διὰ τὰς περιπτώσεις ταύτας ἔπρεπε νὰ θεσπισθῇ εἰδικὸς τρόπος ὑπολογισμοῦ τῆς εἰσφορᾶς. Τοῦτο γίνεται διὰ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 5, αἱ ὁποῖαι ὁρίζουσιν ὅτι ἐπὶ τοιούτων μισθώσεων ἡ μηνιαία εἰσφορὰ ὁρίζεται ἴση πρὸς τὸ καταβαλλόμενον ἐπὶ ποσοστῷ ἐπὶ τῶν εἰσπράξεων μίσθωμα, προκειμένου περὶ κινηματογράφων καὶ ἑτέρων ἐπιχειρήσεων, καὶ ἴση πρὸς τὸ ἓν τρίτον τοῦ μισθώτος, προκειμένου περὶ θεάτρων.

Εἶναι εὐνόητον ὅτι ἐὰν ὑπὸ τοῦ ἐπιχειρηματίου κινηματογράφων, θεάτρων κλπ. χρησιμοποιῆται ἰδιόκτητον ἀκίνητον, θὰ ἐφαρμοσθῇ ὁ γενικὸς τρόπος ὑπολογισμοῦ τοῦ τεκμαστοῦ

ἐνοικίου καὶ τῆς εἰσφορᾶς κατὰ τὰ ἐν ἄρθροις 2 καὶ 3 ὁριζόμενα.

Ἄρθρον 6. Προκειμένου περὶ τραπεζικῶν ἐπιχειρήσεων, αἱ ὁποῖαι ὡς γνωστὸν κατὰ κανόνα χρησιμοποιοῦσιν ἰδιόκτητα καταστήματα ἐπὶ τούτῳ ἀνεγερθέντα, ὁ προσδιορισμὸς τοῦ τεκμαρτοῦ ἐνοικίου διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῆς εἰσφορᾶς εἶναι δυσχερὴς κυρίως ἐκ τοῦ λόγου ὅτι δὲν εἶναι δυνατὴ ἡ σύγκρισις αὐτῶν πρὸς ἄλλα ἐκμισθούμενα, οἱοσδήποτε δὲ ὑπολογισμὸς τοῦ τεκμαρτοῦ ἐνοικίου θὰ κατέληγεν εἰς ἀμφίβολον ἀποτέλεσμα. Διὰ τοῦτο προεκρίθη ὡς τεκμήριον διὰ τὸν καθορισμὸν τῆς εἰσφορᾶς ἡ δαπάνη τὴν ὁποίαν κατέβαλον αἱ Τραπεζικαὶ ἐπιχειρήσεις πρὸς πληρωμὴν τῶν ἀποδοχῶν τοῦ προσωπικοῦ αὐτῶν κατὰ τὸν μῆνα Ἰούνιον 1945.

Παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι αἱ Τράπεζαι ἐλάχιστα ἐργάζονται ὑπὸ τὰς σημερινὰς συνθήκας, ἐκρίθη ἀπαραίτητον ὅπως μετάσχωσιν καὶ αὐταὶ εἰς τὰς κοινὰς θυσίας.

Ἄρθρον 7. Ὡσαύτως εἰδικὸς τρόπος προσδιορισμοῦ τῆς εἰσφορᾶς ἐκρίθη σκόπιμον νὰ θεσπισθῇ διὰ τὰ πλοῖα καὶ τὰ αὐτοκίνητα. Καὶ διὰ μὲν τὰ πλοῖα ἡ εἰσφορὰ ὑπολογίζεται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς χωρητικότητος φορτίου (d. w.) αὐτῶν, διὰ δὲ τὰ αὐτοκίνητα ἡ μηνιαία εἰσφορὰ ὁρίζεται ἴση πρὸς τὸ ἐτήσιον τέλος κυκλοφορίας τοῦ αὐτοκινήτου. Ἐκ τῶν αὐτοκινήτων ὑπήχθησαν εἰς τὴν εἰσφορὰν μόνον τὰ λεωφορεῖα καὶ τὰ φορτηγὰ αὐτοκίνητα δημοσίας χρήσεως, οὐχὶ δὲ καὶ αἱ λοιπαὶ κατηγορίαι αὐτοκινήτων.

Ἄρθρα 8 καὶ 9. Εἰς τὸ ἄρθρον 8 ὁρίζονται ποῖοι εἶναι ὑπόχρεοι διὰ τὴν καταβολὴν τῆς εἰσφορᾶς. Διὰ τοῦ ἄρθρου 9 ρυθμίζονται τὰ τῆς ἐπιδόσεως τῆς δηλώσεως καὶ εἰδικώτερον τὰ στοιχεῖα, τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ περιέχῃ ἡ δήλωσις.

Ἄρθρον 10. Διὰ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου τούτου ρυθμίζονται τὰ τοῦ χρόνου ἐπιδόσεως ἢ ἐγχειρίσεως τῶν δηλώσεων ὑπὸ τῶν ὑπογρέων καθὼς καὶ τὰ τῆς καταβολῆς τῆς εἰσφορᾶς.

Τὸ κύριον χαρακτηριστικὸν τοῦ Νόμου εἶναι ὅτι ὁ φορολογούμενος ὑποχρεοῦται ὅπως αὐτεπαγγέλτως καὶ χωρὶς νὰ ἀναμείνῃ οὔτε πρόσκλησιν οὔτε βεβαίωσιν ἐκ μέρους τοῦ Ἐφόρου οὔτε ἔλεγχον ἢ ἄλλην ἀνάμιξιν τῆς ὑπηρεσίας προσέρχεται κατὰ μῆνα εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον καὶ καταβάλλει ἐμπροθέσμως τὴν εἰσφοράν του.

Ὅλων τῶν περιπτώσεων αἱ δηλώσεις θὰ ἐπιδοθῶσιν ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαημέρου τοῦ μηνὸς Ἰουλίου 1945, καταβαλλομένης τῆς εἰσφορᾶς ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας. Τῶν ἑπομένων μηνῶν ἡ εἰσφορὰ θὰ καταβάλλεται ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαημέρου ἑκάστου μηνός.

Ἐξαίρεσιν ὁ νόμος ποιεῖται διὰ τὰς περιπτώσεις κατὰ τὰς ὁποίας ἡ εἰσφορὰ καθορίζεται ἐπὶ τῇ βάσει μισθώματος συμπεφωνημένου εἰς ποσοστὸν ἐπὶ τῶν εἰσπράξεων, ὁπότε ἡ δήλωσις θὰ ἐπιδοθῇ μέχρι καὶ τῆς 18 Ἰουλίου 1945 καὶ θὰ ἐπιδίδεται ἐφεξῆς ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήξεως ἑκάστου δεκαπενθημέρου.

Ὡσαύτως ἡ εἰσφορὰ τῶν πλοίων τῶν ἐκτελούντων πλόας ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Δωδεκανήσου θὰ δηλοῦται καὶ θὰ καταβάλλεται εἰς τὰς προθεσμίας δηλώσεως καὶ καταβολῆς τοῦ ἐκτάκτου εἰδικοῦ φόρου τοῦ ἐπιβαλλομένου ὑπὸ τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 2075)1939.

Ἄρθρον 11. Διὰ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου τούτου ὁρίζονται τὰ τῆς ἁρμοδιότητος τῶν Οἰκονομικῶν Ἐφόρων, οἱ ὁποῖοι θὰ ἐφαρμόσωσι τὸν παρόντα Νόμον.

Ἄρθρον 12. Εἰς τὸ ἄρθρον τοῦτο περιλαμβάνονται οἱ ἐξαιρούμενοι τῆς εἰσφορᾶς. Εἰς τὰς ἐξαιρέσεις ἐκρίθη δίκαιον νὰ περιληφθῶσιν αἱ ὑπὸ καθολικὴν ἐπίταξιν τελοῦσαι ἐπιχειρήσεις, αἱ ὁποῖαι ὡς γνωστὸν τελοῦσιν ὑπὸ λίαν δυσμενεῖς οἰκονομικὰς συνθήκας. Κυρίως πρόκειται περὶ τῶν ξενοδοχειακῶν ἐκείνων ἐπιχειρήσεων, αἱ ὁποῖαι ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς ξενικῆς κατοχῆς ἔχουσι στερηθῇ τῆς ἐλευθέρας ἐκμεταλλεύσεως τῶν ἐπιχειρήσεών των. Ἐπίσης ἐξηρέθησαν τὰ ἐλευθέρια ἐπαγγέλματα (δικηγόροι, διδάσκαλοι, καλλιτέχναι κλπ.) διότι ἀπὸ πολλοῦ χρόνου μαστίζονται ὑπὸ οἰκονομικῆς κρίσεως. Εἰς τὴν ἐξαίρεσιν δὲν περιελήφθησαν ἐκεῖνα τὰ ἐλευθέρια ἐπαγγέλματα τὰ ὁποῖα δὲν εὑρίσκονται ὑπὸ τὰς αὐτὰς δυσμενεῖς συνθήκας.

Ὅσον ἀφορᾷ τοὺς ἰατροὺς καὶ ὀδοντιάτρους, κατὰ ρητὴν διάταξιν τοῦ Νόμου, ἡ εἰσφορὰ θὰ ὑπολογίζεται ἐπὶ τοῦ ὁλικοῦ ποσοῦ τοῦ καταβαλλομένου ἢ τοῦ τεκμαρτοῦ ἐνοικίου ἄνευ ἐπιμερισμοῦ τούτου ἐκ τοῦ λόγου ὅτι τμῆμα τοῦ μισθίου χρησιμοποιεῖται ὡς κατοικία.

Ἄρθρον 13. Διὰ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου τούτου ρυθμίζονται τὰ τοῦ ἐλέγχου τῶν δηλώσεων καὶ τῶν παραλιπόντων τὴν ὑποβολὴν δηλώσεως ὡς καὶ τὰ τῶν προσαυξήσεων διὰ τὰς περιπτώσεις ἀνακριβείας ἢ παραλείψεως τῆς δηλώσεως.

Ἄρθρον 14. Διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου ρυθμίζονται τὰ τῆς ἀσκήσεως ἐνστάσεων κατὰ τῶν βεβαιώσεων τῆς εἰσφορᾶς ἐκ μέρους τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου καὶ τὰ τῆς ἐκδικάσεως αὐτῶν. Ἐλήφθη πρόνοια ὥστε διὰ τὰς μεγάλας πόλεις τῆς Χώρας ἡ Ἐκδικαστικὴ Ἐπιτροπὴ τῶν ἐνστάσεων νὰ εἶναι πενταμελής, λόγῳ τοῦ ὅτι θὰ ἔχῃ νὰ κρίνῃ μεγαλυτέρας σοβαρότητος ἐπιχειρήσεις.

Ἄρθρον 15. Ἡ διάταξις τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου τούτου εἶναι σύμφωνος πρὸς τὴν ὅλην ὑφὴν καὶ οἰκονομίαν τοῦ νόμου, ὅστις δὲν σκοπεῖ νὰ φορολογήσῃ ἁπλῶς τὸ ἑκάστοτε πραγματοποιούμενον κέρδος, ἀλλὰ τὴν κτηθεῖσαν ἢ κτωμένην οἰκονομικὴν δύναμιν τῆς ἐπιχειρήσεως.

Δι' ἑτέρας διατάξεως τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου παρέχεται ἡ εὐχέρεια εἰς ἐξαιρετικάς τινας περιπτώσεις μειώσεως τῆς εἰσφορᾶς. Τοῦτο ἐγένετο ἰδίᾳ διὰ τὰς ἐπιχειρήσεις ἐκείνας, αἱ ὁποῖαι, τελοῦσαι ὑπὸ μερικὴν ἐπίταξιν (αἱ ὑπὸ καθολικὴν ἐπίταξιν ἀπηλλάγησαν τῆς εἰσφορᾶς) ἢ ἀποδεδειγμένως ἀπὸ διετίας ταὐλόγιστον μὴ ἐργαζόμεναι ἢ ὑποστᾶσαι ἀποδεδειγμένας ζημίας ἐκ βομβαρδισμοῦ ἢ πυρκαϊᾶς κλπ., εὑρίσκονται εἰς τοιαύτην οἰκονομικὴν κατάστασιν ὥστε νὰ μὴ δύνανται νὰ καταβάλωσιν ὁλόκληρον τὸ ποσὸν τῆς εἰσφορᾶς. Λόγῳ τοῦ καθολικοῦ χαρακτῆρος τὸν ὁποῖον ἔχει ἡ εἰσφορά, τῆς διατάξεως ταύτης πρόκειται νὰ γίνῃ περιωρισμένη χρῆσις εἰς τὰς ἀποδεδειγμένας περιπτώσεις διὰ τὰς ὁποίας ἦτο δίκαιον νὰ ληφθῇ τὸ μέτρον τοῦτο καὶ δὲν πρόκειται νὰ παρακωλύσῃ τὴν ὁμαλὴν ἐφαρμογὴν τῆς εἰσφορᾶς. Διὰ τοῦτο ἐλήφθη πρόνοια ἀφ' ἑνὸς μὲν μετὰ τῆς αἰτήσεως περὶ μειώσεως νὰ καταβάληται καὶ τὸ ποσὸν τῆς εἰσφορᾶς ἀφ' ἑτέρου δὲ νὰ ἐκδικάζεται τάχιστα ἡ αἴτησις ὥστε νὰ συνεχισθῇ ὁμαλῶς ἡ βεβαίωσις διὰ τοὺς ἑπομένους μῆνας.

Ἄρθρον 16. Διὰ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου τούτου ἐλήφθη πρόνοια καὶ ἀπηγορεύθη ἡ ἐπίρριψις τῆς εἰσφορᾶς εἰς βάρος τῶν καταναλωτῶν. Διὰ τὴν περίπτωσιν δὲ τῆς παραβάσεως ἐτέθησαν αὐστηραὶ κυρώσεις, διότι ὁ ὑπόχρεως θὰ ὑπόκειται εἰς δίωξιν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ἀγορανομικοῦ Κώδικος.

Λόγῳ τῆς φύσεως τῆς εἰσφορᾶς, ἐκρίθη ὀρθὸν νὰ μὴ περιληφθῇ αὕτη εἰς τὰ βάρη ἐκεῖνα τῆς ἐπιχειρήσεως τὰ ὁποῖα ἐκπίπτονται κατὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῶν κερδῶν ποὸς ἐπιβολὴν τοῦ φόρου Δ' Κατηγορίας τῶν καθαρῶν προσόδων.

Ἄρθρα 17 καὶ 18. Διὰ τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων τούτων προβλέπονται αἱ κυρώσεις κατὰ τῶν μὴ δηλούντων ἢ μὴ καταβαλόντων τὴν εἰσφορὰν καὶ ἐν γένει κατὰ τῶν ὑπογρέων οἱ ὁποῖοι προβαίνουν εἰς πράξεις ἢ ὑποπίπτουσιν εἰς παραλείψεις, αἱ ὁποῖαι τείνουσιν ἢ ἔχουσιν ὡς ἀποτέλεσμα τὴν ἀποφυγὴν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τῆς εἰσφορᾶς. Αἱ κυρώσεις αὗται εἶναι αὐστηρόταται καὶ συνίστανται : α) εἰς τὸ κλείσιμον τοῦ καταστήματος κλπ. τοῦ ἐπιχειρηματίου, β) εἰς στέρησιν ἀπὸ τῆς προστασίας τοῦ ἐνοικιοστασίου τόσον διὰ τὸ κατάστημα ὅσον καὶ διὰ τὴν κατοικίαν καὶ γ) εἰς ποινικὴν δίωξιν μὲ ἀπειλὴν βαρυτάτων ποινῶν.

Ἄρθρον 19. Διὰ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου τούτου, ρυθμίζονται διάφορα λεπτομερειακὰ ζητήματα καὶ παρέχεται ἐξουσιοδότησις ὅπως δι' ἀποφάσεων τοῦ Προέδρου ἢ Ἀντιπροέδρου τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰ-

κονομικῶν, ρυθμίζονται ζητήματα σχετιζόμενα μὲ τὸν ἔλεγχον τῶν δηλώσεων καὶ ἐν γένει μὲ τὴν βεβαίωσιν καὶ εἴσπραξιν τῆς εἰσφορᾶς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21 Ἰουνίου 1945.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως
ΚΥΡ. ΒΑΡΒΑΡΕΣΣΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς
Γ. Α. ΜΑΝΤΖΑΒΙΝΟΣ

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 431)1945.

Περὶ ἐπιβολῆς ἐκτάκτου εἰσφορᾶς ἐπὶ τῶν ἀσκούντων ἐμπόριον, βιομηχανίαν κπλ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

Πᾶν φυσικὸν ἢ νομικὸν πρόσωπον, ἡμεδαπῆς ἢ ἀλλοδαπῆς ἰθαγενείας, τὸ ὁποῖον ἀσκεῖ ἐντὸς τῆς Ἐπικρατείας ἐμπόριον, βιομηχανίαν ἢ οἱονδήποτε ἄλλο ἐπάγγελμα κερδοσκοπικὸν ἢ βιοποριστικόν, μὴ περιλαμβανόμενον εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ νόμου τούτου προβλεπομένας ἐξαιρέσεις, λογίζεται ὡς πραγματοποιοῦν ὑπὸ τὰς σημερινὰς οἰκονομικὰς συνθήκας τῆς Χώρας ἔκτακτα ὀφέλη καὶ ἐπομένως ὡς εὑρισκόμενον εἰς προνομιακὴν θέσιν ἔναντι τοῦ συνόλου τῶν πολιτῶν.

Ἐπὶ τῶν προσώπων τούτων ἐπιβάλλεται ἔκτακτος εἰσφορὰ διὰ τὸ ἀπὸ 1 Ἰουλίου 1945 μέχρι 31 Μαρτίου 1946 χρονικὸν διάστημα. Ἡ εἰσφορὰ αὕτη κατανεμομένη μηνιαίως προσδιορίζεται καὶ καταβάλλεται κατὰ τὰς ἑπομένας διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 2.

1. Τὸ ποσὸν τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον μηνιαίας ἐκτάκτου εἰσφορᾶς, ἐξαιρέσει τῶν περιπτώσεων τῶν ἀναφερομένων ἐν τοῖς ἄρθροις 5, 6 καὶ 7 τοῦ παρόντος, ὁρίζεται εἰς πολλαπλάσιον τοῦ μηνιαίου μισθώματος τοῦ καταβαλλομένου ὑπὸ τῶν εἰς αὐτὴν ὑποκειμένων προσώπων διὰ τὸ κατάστημα, γραφεῖον, ἐργοστάσιον, ἐργαστήριον, ἀποθήκην κλπ., τὰ ὁποῖα χρησιμοποιοῦνται διὰ τὴν ἄσκησιν τῆς ἐπιχειρήσεως ἢ τοῦ ἐπαγγέλματος, ὡς καὶ τοῦ μηνιαίου τεκμαρτοῦ μισθώματος, προκειμένου περὶ ἰδιοχρησιμοποιήσεως καταστήματος, γραφείου κλπ.

2. Ὡς μίσθωμα λαμβάνεται τὸ ὁριζόμενον διὰ τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 255)1945 «περὶ ρυθμίσεως μισθώσεων ἀκινήτων», ἤτοι ποσὸν ἴσον πρὸς ἑκατὸν πεντήκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (150 ο)ο) τοῦ κατὰ τὸν Ὀκτώβριον τοῦ ἔτους 1940 καταβαλλομένου ἢ καταβλητέου μισθώματος.

3. Ἐπὶ μισθώσεων καταστημάτων κλπ. καθ' ἃς κατὰ τὸ ἐδ. α' τῆς παρ. 4 τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 255)1945 συνέτρεξε περίπτωσις αὐξήσεως τοῦ μισθώματος μέχρι τοῦ ἑπταπλασίου, διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῆς κατὰ τὸν παρόντα νόμον **εἰσφορᾶς λαμβάνεται οὐχὶ τὸ ηὐξημένον τοῦτο μίσθωμα, ἀλλὰ** τὸ μίσθωμα τὸ ὁριζόμενον **ὑπὸ τῆς παρ. 1 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 21.**

4. Ὡσαύτως ἐπὶ μισθώσεων καταστημάτων κλπ. μὴ ὑπαγομένων εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 255)1945, διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῆς κατὰ τὸν παρόντα νόμον εἰσφορᾶς λαμβάνεται μίσθωμα καθοριζόμενον εἰς 150 ο)ο τοῦ κατὰ τὸν Ὀκτώβριον τοῦ ἔτους 1940 καταβαλλομένου ἢ καταβλητέου μισθώματος.

Ἄρθρον 3.

1. Πλὴν τῶν βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων, περὶ ὧν προνοεῖ ἡ ἑπομένη παρ. 2, ὅσαι διὰ τὴν χρῆσιν τοῦ καταστήματος, γραφείου, ἀποθήκης κλπ., πρὸς ἄσκησιν τῆς ἐπιχειρήσεως ἢ τοῦ ἐπαγγέλματος, δὲν συνέτρεξε περίπτωσις συμφωνίας μισθώματος, εἴτε λόγῳ ἰδιοχρήσεως εἴτε ἕνεκα οἱουδήποτε ἄλλου λόγου, καθορίζεται τεκμαρτὸν μίσθωμα ἐξευρισκόμενον ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κανόνων τῶν ἐφαρμοζομένων ἐν τῇ Α' Κατηγορίᾳ τῶν καθαρῶν προσόδων (Φορολογίας οἰκοδομῶν).

2. Εἰδικῶς προκειμένου περὶ βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων, τὸ διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῆς κατὰ τὸν παρόντα νόμον εἰσφορᾶς μηνιαῖον τεκμαρτὸν μίσθωμα διὰ τὰ ἀκίνητα καὶ τὰς ἐγκαταστάσεις, ἐξευρίσκεται δι' ἐφαρμογῆς **ποσοστοῦ ἐπὶ τῆς ὁλικῆς** ἀξίας κτήσεως τῶν ἐγκαταστάσεων καὶ τῶν ἀκινήτων των, τῆς προκυπτούσης ἐκ τῶν ἐγγραφῶν τῶν εἰδικῶν τῆς ἐπιχειρήσεως, κατὰ τὴν ἀκόλουθον κλίμακα :

α') Δι' ἐγκαταστάσεις καὶ ἀκίνητα κτηθέντα μέχρι καὶ τοῦ ἔτους 1924 ποσοστὸν 0.10 ο)ο.

β') Δι' ἐγκαταστάσεις καὶ ἀκίνητα κτηθέντα ἀπὸ τοῦ ἔτους 1925 μέχρι καὶ τοῦ ἔτους 1929 ποσοστὸν 0.15 ο)ο.

γ') Δι' ἐγκαταστάσεις καὶ ἀκίνητα κτηθέντα ἀπὸ τοῦ ἔτους 1930 μέχρι καὶ τοῦ ἔτους 1934 ποσοστὸν 0.20 ο)ο).

δ) Δι' ἐγκαταστάσεις καὶ ἀκίνητα κτηθέντα ἀπὸ τοῦ ἔτους 1935 μέχρι καὶ τοῦ ἔτους 1939 ποσοστὸν 0.25 ο)ο καὶ

ε') Δι' ἐγκαταστάσεις καὶ ἀκίνητα κτηθέντα ἀπὸ τοῦ ἔτους 1940 μέχρι καὶ τοῦ ἔτους 1944 ποσοστὸν 0,30 ο)ο ἐπὶ τῆς ὁλικῆς ἀξίας κτήσεως αὐτῶν.

Ἄρθρον 4.

1. Διὰ τὴν ἐπιβολὴν τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον εἰσφορᾶς, αἱ εἰς αὐτὴν ὑποκείμεναι ἐπιχειρήσεις καὶ ἐπαγγέλματα κατατάσσονται εἰς τρεῖς κατηγορίας, διαλαμβανομένας εἰς τοὺς προσηρτημένους εἰς τὸ τέλος τοῦ παρόντος Νόμου πίνακας.

2. Τὸ πολλαπλάσιον τοῦ καταβαλλομένου ἢ τοῦ τεκμαρτοῦ μισθώματος, δι' ὅσας περιπτώσεις τοῦτο λαμβάνεται διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῆς εἰσφορᾶς, εἶναι διὰ τὰς ἐπιχειρήσεις καὶ τὰ ἐπαγγέλματα τὰ ἀναφερόμενα:

α') εἰς τὸν ὑπὸ στοιχεῖον Α' πίνακα, δεκαπενταπλάσιον,

β') εἰς τὸν ὑπὸ στοιχεῖον Β' πίνακα, δεκαπλάσιον, καὶ

γ') διὰ πάσας τὰς λοιπὰς ἐπιχειρήσεις καὶ ἐπαγγέλματα, ἑξαπλάσιον.

3. Δι' ἀποφάσεως τοῦ κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 395)1945 «περὶ διαγωγῆς ὑποθέσεων τῶν οἰκονομικῶν καὶ δημοσιονομικῶν ὑποθέσεων τῆς Χώρας» Κυβερνητικοῦ Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου, δημοσιευομένης διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, δύνανται νὰ μεταφέρωνται ἐπιχειρήσεις καὶ ἐπαγγέλματα ἐκ μιᾶς κατηγορίας εἰς ἄλλην κατηγορίαν.

Ἄρθρον 5.

1. Ἐπὶ μισθώσεων κινηματογράφων καὶ θεάτρων, περὶ ὧν προβλέπουσιν αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 23 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 255)1945 «περὶ ρυθμίσεως μισθώσεων ἀκινήτων», ἡ κατὰ τὸν παρόντα νόμον εἰσφορὰ ὁρίζεται, προκειμένου μὲν περὶ κινηματογράφων, ἴση πρὸς τὸ ὑπὸ τῶν διατάξεων τούτων ὁριζόμενον μίσθωμα, προκειμένου δὲ περὶ θεάτρων, ἴση πρὸς τὸ ἓν τρίτον τοῦ ὑπὸ τῶν αὐτῶν διατάξεων ὁριζομένου μισθώματος.

2. Ἐπὶ μισθώσεων οἱωνδήποτε ἑτέρων ἐπιχειρήσεων, τῶν ὁποίων τὸ μίσθωμα ἔχει καθορισθῇ διὰ τῆς συμβάσεως τῆς μισθώσεως εἰς ποσοστὸν ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τῆς συνολικῆς δαπάνης τῆς καταβληθείσης κατὰ τὸν μῆνα Ἰούνιον 1945 πρὸς πληρωμὴν τῶν ἀποδοχῶν τοῦ προσωπικοῦ αὐτῶν.

Τὸ ποσοστὸν τοῦτο ὁρίζεται εἰς εἴκοσι πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (25 ο)ο) τῆς δαπάνης.

Ἄρθρον 6.

Ἐπὶ τῶν πάσης φύσεως τραπεζικῶν ἐπιχειρήσεων, ἡ κατὰ τὸν παρόντα νόμον μηνιαία εἰσφορὰ καθορίζεται εἰς ποσοστὸν ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τῆς συνολικῆς δαπάνης τῆς καταβληθείσης κατὰ τὸν μῆνα Ἰούνιον 1945 πρὸς πληρωμὴν τῶν ἀποδοχῶν τοῦ προσωπικοῦ αὐτῶν.

Τὸ ποσοστὸν τοῦτο ὁρίζεται εἰς εἴκοσι πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (25 ο)ο) τῆς δαπάνης.

Ἄρθρον 7.

1. Ἐπὶ τῶν φορτηγίδων, ὡς καὶ τῶν ἱστιοφόρων καὶ μηχανοκινήτων πλοίων ἡμεδαπῆς ἰθαγενείας, τὰ ὁποῖα ἐκπελοῦσιν

ἀκτοπλοΐαν καὶ πλόας μέχρι τῆς Δωδεκανήσου, ἡ κατὰ τὸν παρόντα νόμον μηνιαία εἰσφορὰ ὁρίζεται εἰς δραχμὰς διακοσίας κατὰ τόννον χωρητικότητος φορτίου (d.w.).

Ἐπὶ τῶν λοιπῶν πλοίων, ἡ μηνιαία εἰσφορὰ ὁρίζεται ἴση πρὸς τὸ ἓν τρίτον τοῦ διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ἀν. Νόμου 2075) 1939, ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 3074)1941, ὁριζομένου δι' ἑκάστην τριμηνίαν ἐκτάκτου εἰδικοῦ φόρου.

2. Ἐπὶ τῶν λεωφορείων καὶ φορτηγῶν αὐτοκινήτων δημοσίας χρήσεως, ἡ κατὰ τὸν παρόντα νόμον μηνιαία εἰσφορὰ ὁρίζεται ἴση πρὸς τὸ ἐτήσιον τέλος κυκλοφορίας αὐτοκινήτου, τὸ ὁριζόμενον διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. Μ. 2700 τῆς 2 Ἀπριλίου 1945 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐκδοθείσης κατ' ἐξουσιοδότησιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 19)1944 Ἀναγκ. Νόμου καὶ δημοσιευθείσης διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 51 τῆς 4 Ἀπριλίου 1945 (τεῦχος Β') φύλλου τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 8.

Ὑπόχρεοι πρὸς καταβολὴν τῆς εἰσφορᾶς εἶναι:

α') Οἱ ἀσκοῦντες ἀτομικῶς ἐπιχείρησιν ἢ ἐπάγγελμα.

β') Οἱ ἑταῖροι τῶν ὁμορρύθμων ἑταιριῶν ὡς καὶ οἱ ὁμόρρυθμοι ἑταῖροι τῶν ἑτερορρύθμων ἑταιριῶν.

γ') Ὁ ἐμφανὴς ἑταῖρος ἐπὶ τῶν κατὰ τὸν ἐμπορικὸν νόμον μετοχικῶν ἑταιριῶν.

δ') Τὰ νομικὰ πρόσωπα τῶν ἡμεδαπῶν ἀνωνύμων ἑταιριῶν.

ε') Τὰ νομικὰ πρόσωπα τῶν συνεταιρισμῶν καὶ σωματείων καὶ τῶν τούτοις ἐξομοιουμένων.

στ') Οἱ ἐν Ἑλλάδι Διευθυνταί, ἀντιπρόσωποι ἢ πράκτορες τῶν ἀλλοδαπῶν ἐν γένει ἐπιχειρήσεων, καὶ

ζ') Οἱ πλοιοκτῆται ἢ συμπλοιοκτῆται ἢ διαχειρισταὶ ἢ πλοίαρχοι ἢ πράκτορες τοῦ πλοίου.

Ἄρθρον 9.

1. Οἱ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον 8 ὑπόχρεοι πρὸς καταβολὴν τῆς εἰσφορᾶς ὀφείλουσιν, ὅπως ἐπιδώσωσι πρὸς τὸν ἁρμόδιον Οἰκονομικὸν Ἔφορον δήλωσιν, ἡ ὁποία δέον ἀπαραιτήτως νὰ περιλαμβάνῃ:

α) Τὸ ὀνοματεπώνυμον τοῦ ὑποχρέου, τὸ τὸ εἶδος τῆς ἀσκουμένης ἐπιχειρήσεως ἢ ἐπαγγέλματος καὶ τὴν ἕδραν εἰς τὴν ὁποίαν τοῦτο ἀσκεῖται.

β') Τὴν διεύθυνσιν τῆς ἕδρας ἤ, κατὰ περίπτωσιν, τοῦ ὑποκαταστήματος, γραφείου ἢ πρακτορείου.

γ') Τὰ ὀνοματεπώνυμα τῶν τυχὸν ὁμορρύθμων ἑταίρων.

δ') Τὸ ὀνοματεπώνυμον, ἐπάγγελμα καὶ τὴν διεύθυσιν τῆς κατοικίας τοῦ ἰδιοκτήτου τῶν ἀκινήτων.

ε') Τὸ ποσὸν τῆς μηνιαίας εἰσφορᾶς.

στ') Βεβαίωσιν τοῦ ἁρμοδίου Διευθυντοῦ τοῦ Ταμείου περὶ πληρωμῆς τῆς εἰσφορᾶς.

Εἰδικώτερον ἡ δήλωσις δέον νὰ περιλαμβάνῃ προκειμένου:

α) Περὶ ὑποχρέων ὑποκειμένων εἰς τὴν εἰσφορὰν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ πολλαπλασίου τοῦ μισθώματος, τὸ καταβαλλόμενον μίσθωμα ἢ τὸ τεκμαρτὸν τοιοῦτον. Αἱ βιομηχανικαὶ ἐπιχειρήσεις προσέτι δέον νὰ ἀναγράψωσι καὶ τὴν ὁλικὴν ἀξίαν κτήσεως τῶν βιομηχανικῶν ἐγκαταστάσεων καὶ τῶν ἀκινήτων των, κατὰ τὴν ἐν ἄρθρῳ 3 κλιμάκωσιν.

β) Περὶ μισθώσεων ἐπὶ ποσοστοῖς ἐπὶ τῶν εἰσπράξεων, τὸ συνολικὸν ποσὸν τῶν εἰσπράξεων καὶ τὸ κατὰ τὴν οἰκείαν σύμβασιν συμπεφωνημένον ἐπ' αὐτῶν ποσοστὸν ὡς μίσθωμα.

γ) Περὶ τραπεζικῶν ἐπιχειρήσεων, τὸν ἀριθμὸν τοῦ προσωπικοῦ καὶ τὸ συνολικὸν ποσὸν τῶν ἀποδοχῶν αὐτοῦ τῶν καταβληθεισῶν κατὰ τὸν μῆνα Ἰούνιον 1945.

δ) Περὶ πλοίων, τὸ ὄνομα καὶ τὴν χωρητικότητα τοῦ πλοίου, τὸν λιμένα νηολογήσεως αὐτοῦ καὶ τὰς συγκοινωνιακὰς γραμμὰς τὰς ὁποίας ἐξυπηρετεῖ.

ε) Περὶ αὐτοκινήτων, τὸν αὔξοντα ἀριθμὸν τοῦ αὐτοκινήτου, τὴν γραμμὴν τὴν ὁποίαν ἐξυπηρετεῖ ὡς καὶ τὸ καταβαλλόμενον εἰδικὸν τέλος κυκλοφορίας.

2. Ἡ δήλωσις τῆς ὁποίας ὁ τύπος καθορισθήσεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, εἶναι διπλότυπος. Ταύτης τὸ ἓν μὲν ἀντίτυπον ἐπιδίδεται εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἔφορον, τὸ ἕτερον δὲ κρατεῖ ὁ ὑπόχρεως εἰς πληρωμὴν τῆς εἰσφορᾶς, ὅστις ὀφείλει νὰ διαφυλάσσῃ αὐτὸ εἰς ἐμφανὲς μέρος τοῦ καταστήματος ἢ γραφείου αὐτοῦ καὶ νὰ τὸ ἐπιδεικνύῃ ἐν περιπτώσει ἐλέγχου.

3. Εἰς τὰς περιπτώσεις κατὰ τὰς ὁποίας ἡ εἰσφορὰ καθορίζεται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ καταβαλλομένου μισθώματος, οἱ ὑπόχρεοι ὀφείλουσι νὰ ἐπισυνάψωσιν εἰς τὴν δήλωσιν καὶ βεβαίωσιν τοῦ ἰδιοκτήτου, βεβαιοῦντος ὑπευθύνως καὶ ἐν γνώσει τῶν συνεπειῶν περὶ ψευδοῦς δηλώσεως τὸ ἀληθὲς τοῦ ποσοῦ τοῦ ὑπὸ τοῦ μισθωτοῦ καταβαλλομένου μισθώματος. Ἐὰν ὁ ἰδιοκτήτης ἤθελεν ἀρνηθῇ νὰ χορηγήσῃ τὴν βεβαίωσιν ταύτην, ὁ ὑπόχρεως ὀφείλει νὰ ἀναγράψῃ τοῦτο ἐπὶ τῆς δηλώσεώς του, εὐθυνόμενος διὰ τὴν τυχὸν ἀνακρίβειαν τῆς τοιαύτης ἀναγραφῆς.

Ἄρθρον 10.

1. Αἱ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον δηλώσεις θὰ ἐπιδοθῶσιν ἢ ἐγχειρισθῶσιν ὑπὸ τῶν ὑποχρέων ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαημέρου τοῦ μηνὸς Ἰουλίου 1945, καταβαλλομένου σὺν τῇ ἐπιδόσει καὶ ὁλοκλήρου τοῦ ποσοῦ τῆς εἰσφορᾶς.

Οἱ τὸ πρῶτον, μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος νόμου, ἀρχόμενοι τῆς ἐπιχειρήσεως ἢ τοῦ ἐπαγγέλματος ὑποχρεοῦνται εἰς δήλωσιν καὶ καταβολὴν τῆς εἰσφορᾶς ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν των.

2. Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον 1 δηλώσεων τῶν ὑποχρέων, ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος προβαίνει εἰς βεβαίωσιν τῆς εἰσφορᾶς καὶ διὰ τοὺς ἑπομένους μῆνας.

Ἡ εἰσφορὰ τῶν ἑπομένων μηνῶν καταβάλλεται ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαημέρου ἑκάστου μηνός. Τὴν πληρωμὴν ταύτην ὁ ἁρμόδιος Ταμίας ὑποχρεοῦται νὰ ἐγγράψῃ ἐπὶ τοῦ ἀντιτύπου τῆς δηλώσεως, τὸ ὁποῖον κρατεῖ ὁ ὑπόχρεως.

3. Προκειμένου περὶ ὑποχρέων τῶν ὁποίων ἡ εἰσφορὰ κανονίζεται ἐπὶ τῇ βάσει μισθώματος συμπεφωνημένου εἰς ποσοστὸν ἐπὶ τῶν εἰσπράξεων, οὗτοι ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήξεως ἑκάστου δεκαπενθημέρου ὀφείλουσι νὰ δηλώσωσι καὶ καταβάλωσι τὴν εἰσφορὰν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ μισθώματος τοῦ ἀναλογοντος εἰς τὸ διαρρεῦσαν δεκαπενθήμερον. Ὑπὸ τῶν ὑποχρέων τῆς παραγράφου ταύτης ἡ δήλωσις τοῦ πρώτου δεκαπενθημέρου τοῦ μηνὸς Ἰουλίου 1945 ἐπιδοθήσεται μέχρι τῆς 18 τοῦ αὐτοῦ μηνός.

4. Προκειμένου περὶ τῆς εἰσφορᾶς τῶν πλοίων, περὶ ὧν προβλέπει τὸ δεύτερον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ παρόντος, αὕτη δηλοῦται καὶ καταβάλλεται ἐντὸς τῆς προθεσμίας καταβολῆς τοῦ ἐκτάκτου εἰδικοῦ φόρου τῆς προβλεπομένης ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 2075) 1939.

Ἄρθρον 11.

1. Ἁρμόδιος διὰ τὴν ἐπιβολὴν τῆς κατὰ τὸν παρόντα νόμον εἰσφορᾶς καθίσταται ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου κεῖται ἡ ἕδρα τῆς ἐπιχειρήσεως ἢ τοῦ ἐπαγγέλματος τοῦ ὑποχρέου πρὸς καταβολὴν τῆς εἰσφορᾶς. Ἐὰν ὑπὸ τοῦ ὑποχρέου χρησιμοποιῶνται διὰ τὴν ἄσκησιν τῆς ἐπιχειρήσεως ἢ τοῦ ἐπαγγέλματος καὶ ἀκίνητα κείμενα εἰς τὴν περιφέρειαν ἑτέρου Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, οὗτος καθίσταται ἁρμόδιος διὰ τὴν ἐπιβολὴν τῆς εἰσφορᾶς τῆς ἀναλογούσης ἐπὶ τοῦ ἀκινήτου τούτου.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δύναται, αἰτήσει τοῦ ὑποχρέου, νὰ καταστῇ ἁρμόδιος διὰ πάσας τὰς περιπτώσεις ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου κεῖται ἡ ἕδρα τῆς ἐπιχειρήσεως ἢ τοῦ ἐπαγγέλματος.

2. Ἐπὶ ἀνωνύμων ἡμεδαπῶν ἑταιρειῶν ἑδρευουσῶν ἐν Ἀθήναις, Πειραιεῖ, Θεσσαλονίκῃ, Πάτραις καὶ Βόλῳ ἢ περὶ ἀλλοδαπῶν τοιούτων ἐργαζομένων εἰς τὰς αὐτὰς πόλεις, ἁρμόδιοι καθίστανται, κατὰ περίπτωσιν, οἱ Οἰκονομικοὶ Ἔφοροι ΙΑ' Ἀθηνῶν, Δ' Πειραιῶς, Ε' Θεσσαλονίκης, Α' Πατρῶν καὶ Α' Βόλου.

3. Ἐπὶ ἱστιοφόρων, φορτηγίδων καὶ πλοίων ἐνεργούντων

ἀκτοπλοΐαν ἢ πλόας μέχρι τῆς Δωδεκανήσου καθίσταται ἁρμόδιος ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου ὑπάγεται ὁ λιμὴν νηολογήσεως τοῦ πλοίου, ἐπὶ τῶν λοιπῶν δὲ πλοίων ὁ ΙΑ' Οἰκονομικὸς Ἔφορος Ἀθηνῶν.

4. Ἐπὶ αὐτοκινήτων καθίσταται ἁρμόδιος ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος ὁ ἁρμόδιος διὰ τὸ τέλος κυκλοφορίας αὐτῶν.

5. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δύναται νὰ μεταβάλληται, ὁριζομένη ἄλλως, ἡ κατὰ τὰς προηγουμένας παραγράφους ἁρμοδιότης τῶν Οἰκονομικῶν Ἐφόρων.

Ἄρθρον 12.

Τῆς κατὰ τὸν παρόντα νόμον εἰσφορᾶς ἐξαιροῦνται :

α') Οἱ κατὰ τὸν Κώδικα περὶ φορολογίας ἐπιτηδεύματος χαρακτηριζόμενοι ὡς μικροεπιτηδευματίαι ὡς καὶ οἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 6 τοῦ αὐτοῦ Κώδικος ἐξαιρούμενοι τῆς φορολογίας ἐπιτηδεύματος, πλὴν τῶν διαλαμβανομένων εἰς τὰς περιπτώσεις ι'. καὶ ιβ'.

β') Αἱ ὑπὸ καθολικὴν ἐπίταξιν τελοῦσαι ἐπιχειρήσεις καὶ

γ') Τὰ ἐλευθέρια ἐπαγγέλματα, πλὴν τῶν ἰατρῶν, ὀδοντιάτρων, κτηνιάτρων καὶ χημικῶν.

Ἐπὶ ἰατρῶν καὶ ὀδοντιάτρων ἡ εἰσφορὰ ὑπολογίζεται ἐπὶ τοῦ συνολικοῦ ποσοῦ τοῦ ὑπ' αὐτῶν καταβαλλομένου ἐνοικίου.

Ἄρθρον 13.

1. Ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος παραλαμβάνων τὰς ἐπιδιδομένας δηλώσεις τῆς ἐκτάκτου εἰσφορᾶς ὑποχρεοῦται νὰ προβῇ εἰς ἄμεσον ἔλεγχον πρὸς ἐπαλήθευσιν τοῦ περιεχομένου αὐτῶν.

Ὡσαύτως ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος ἐνεργεῖ ἔλεγχον πρὸς ἐξακρίβωσιν τῶν οὐδόλως δηλωσάντων.

2. Ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ πορίσματος τοῦ ἐλέγχου, ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος προβαίνει εἰς συμπληρωματικὴν βεβαίωσιν τῆς εἰσφορᾶς διὰ τοὺς ἀνακριβῶς δηλωσαντας ὡς καὶ εἰς βεβαίωσιν τῆς εἰσφορᾶς διὰ τοὺς παραλιπόντας νὰ δηλώσωσιν, ἐπιβάλλων εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις κατ' αὐτῶν πρασαύξησιν μέχρι τοῦ πενταπλασίου τοῦ ποσοῦ τῆς μὴ δηλωθείσης εἰσφορᾶς.

Περὶ τῆς βεβαιώσεως ταύτης ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος κοινοποιεῖ ἀπόσπασμα τοῦ οἰκείου καταλόγου πρὸς τὸν ὑπόχρεων.

Ἄρθρον 14.

1. Κατὰ τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου βεβαιώσεως τῆς εἰσφορᾶς καὶ τῆς προσαυξήσεως ἐκ μέρους τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ἐπιτρέπεται εἰς τὸν ὑπόχρεων πρὸς καταβολὴν αὐτῆς, ἐντὸς πέντε (5) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως εἰς αὐτὸν τοῦ ἀποσπάσματος, ἔνστασις ἐνώπιον τῆς διὰ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου ὁριζομένης Ἐκδικαστικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ὁ ἐνιστάμενος φέρει τὸ βάρος τῆς ἀποδείξεως τοῦ περιεχομένου τῆς ἐνστάσεως.

Ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας δικαιοῦται εἰς ἔνστασιν ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου καὶ πᾶς τρίτος. Ἡ ἔντασις αὕτη κοινοποιεῖται ἐπιμελείᾳ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου πρὸς τὸν φορολογούμενον.

Ἡ ἔνστασις δὲν ἀναστέλλει τὴν εἴσπραξιν τοῦ ποσοῦ τῆς βεβαιωθείσης εἰσφορᾶς, ἀσκουμένη δὲ ὑπὸ τοῦ ὑποχρέου εἰς τὴν εἰσφορὰν εἶναι ἀπαράδεκτος ἐὰν δὲν συνοδεύηται μὲ ἀποδεικτικὸν τοῦ ἁρμοδίου Ταμείου περὶ καταβολῆς τοῦ ποσοῦ τῆς εἰσφορᾶς ταύτης.

2. Ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον 1 ἔνστασις ἐκδικάζεται ὑπὸ Ἐκδικαστικῆς Ἐπιτροπῆς. Ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη, προκειμένου περὶ τῶν περιφερειῶν τῶν Οἰκονομικῶν Ἐφοριῶν Ἀθηνῶν, Πειραιῶς, Ἀμαρουσίου, Χαλανδρίου, Καλλιθέας, Φαλήρου, Ν. Ἰωνίας, Νικαίας, Θεσσαλονίκης, Βόλου, Λαρίσης, Πατρῶν, Καλαμῶν καὶ Σύρου, ἀποτελεῖται ἐξ ἑνὸς δικαστοῦ ἐπὶ βαθμῷ τοὐλάχιστον πρωτοδίκου ἢ ἑνὸς παρέδρου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἢ ἑνὸς παρέδρου τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους ἢ ἑνὸς οἰκονομικοῦ ὑπαλλήλου ἐπὶ βαθμῷ τοὐλάχιστον τμηματάρχου Β' τάξεως ὡς προέδρου, ἐκ τριῶν ἑτέρων δημοσίων ὑπαλλήλων, κατὰ προτίμησιν οἰκονομικῶν, καὶ ἑνὸς λαϊκοῦ μέλους.

Ὁ πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς, ἐφ' ὅσον εἶναι δικαστής, ὁρίζεται ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Δικαστηρίου, εἰς ὃ ὑπηρετεῖ, εἰς τὰς λοιπὰς δὲ περιπτώσεις ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν. Ὡσαύτως ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ὁρίζονται καὶ τὰ τρία ἕτερα δημόσια μέλη. Τὸ λαϊκὸν μέλος ὁρίζεται κατὰ περίπτωσιν ὑπὸ τοῦ ἐμπορικοῦ ἢ βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου. Μετὰ τῶν τακτικῶν μελῶν ὁρίζονται, καθ' ὅμοιον τρόπον, καὶ εἷς ἢ πλείονες ἀναπληρωταί. Χρέη γραμματέως ἐκτελεῖ εἷς οἰκονομικὸς ὑπάλληλος ὁριζόμενος ὑπὸ τοῦ προέδρου τῆς Ἐκδικαστικῆς Ἐπιτροπῆς.

Προκειμένου περὶ τῶν περιφερειῶν τῶν λοιπῶν Οἰκονομικῶν Ἐφοριῶν ἡ ἔνστασις ἐκδικάζεται ὑπὸ τριμελοῦς Ἐκδικαστικῆς Ἐπιτροπῆς, συντιθεμένης κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 39 τοῦ Κώδικος Φορολογίας καθαρῶν προσόδων ὁριζόμενα.

Διὰ τὴν ἐκδίκασιν τῆς ἐντάσεως ἀκολουθεῖται ἡ διαδικασία τῆς Ἐκδικαστικῆς Ἐπιτροπῆς τῶν ἐνστάσεων τοῦ φόρου καθαρῶν προσόδων κατὰ τῶν ἀποφάσεων ὅμως τῶν Ἐκδικαστικῶν Ἐπιτροπῶν τοῦ παρόντος ἄρθρου οὐδὲν τακτικὸν ἢ ἔκτακτον ἔνδικον μέσον ἐπιτρέπεται.

Ἄρθρον 15.

1. Πλὴν τῶν περιπτώσεων τῆς παραγράφου 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἡ κατὰ τὸν παρόντα νόμον εἰσφορὰ καταβάλλεται καὶ ἂν ἀκόμη ἡ εἰς ταύτην ὑποκειμένη ἐπιχείρησις ἢ τὸ ἐπάγγελμα ἀργεῖ ἢ διακόπῃ.

2. Ὁ ὑπόχρεως πρὸς καταβολὴν τῆς κατὰ τὸν παρόντα νόμον εἰσφορᾶς, τοῦ ὁποίου ἡ ἐπιχείρησις τελεῖ ὑπὸ μερικὴν ἐπίταξιν, ἢ τοῦ ὁποίου ἡ ἐπιχείρησις ἀπὸ διετίας τοὐλάχιστον ἀποδεδειγμένως δὲν ἐργάζεται καθ' οἱονδήποτε τρόπον, ἢ τοῦ ὁποίου ἡ ἐπιχείρησις ὑπέστη ζημίας ἐκ βομβαρδισμοῦ ἢ πυρκαϊᾶς ἢ ἀνατινάξεως ἢ ἄλλου πολεμικοῦ γεγονότος κατὰ τὴν πολεμικὴν περίοδον ἢ κατὰ τὴν περίοδον τῶν γεγονότων τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου 1944, δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν μείωσιν τῆς ὀφειλομένης εἰσφορᾶς ἢ καὶ τὴν ἀπαλλαγήν του ἀπὸ ταύτης.

Ἡ περὶ μειώσεως αἴτησις δέον νὰ ὑποβληθῇ ἐντὸς τῆς προθεσμίας τῆς δηλώσεως τῆς εἰσφορᾶς, εἶναι δὲ ἀπαράδεκτος ἐὰν δὲν συνοδεύηται διὰ ἀποδεικτικοῦ τοῦ ἁρμοδίου Ταμείου περὶ καταβολῆς τοῦ ποσοῦ τῆς εἰσφορᾶς.

Ἡ αἴτησις περὶ μειώσεως ἐκδικάζεται ὑπὸ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 14 τοῦ παρόντος Ἐκδικαστικῆς Ἐπιτροπῆς, ἥτις ὑποχρεοῦται ὅπως τὸ βραδύτερον ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς συζητήσεως ἐκδώσῃ τὴν ἐπ' αὐτῆς ἀπόφασίν της.

3. Ἐὰν ἐκ τοῦ ἐνεργηθέντος ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ἐλέγχου, ἤθελον συγκεντρωθῇ δι' ὡρισμένας ἐπιχειρήσεις συγκεκριμένα στοιχεῖα, ἐκ τῶν ὁποίων ἀποδεικνύεται ὅτι ἡ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ μισθώματος προσδιοριζομένη εἰσφορὰ εἶναι δυσαναλόγως μικρὰ ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς ἐργασίας καὶ τὴν ἐν γένει οἰκονομικὴν δυναμικότητα τῶν ἐπιχειρήσεων τούτων ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος ἐπὶ τῇ βάσει τῶν στοιχείων τούτων προσδιορίζει ποσὴν εἰσφορᾶς ἀνώτερον τοῦ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ μισθώματος καθοριζομένου καὶ βεβαιώνει τὸ ποσὸν τοῦτο τῆς εἰσφορᾶς, κοινοποιῶν ἀπόσπασμα πρὸς τὸν ὑπόχρεων, ὅστις δικαιοῦται εἰς ἔνστασιν κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 14 τοῦ παρόντος ὁριζόμενα.

Ἄρθρον 16.

1. Ἡ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου ἐπιβαλλομένη εἰσφορά, βαρύνουσα τὸν εἰς αὐτὴν ὑπόχρεων, ἀπαγορεύεται νὰ ἐπιρρίπτηται εἰς βάρος τῶν καταναλωτῶν.

Οἱ ὑπόχρεοι εἰς τὴν εἰσφορὰν ταύτην δὲν δικαιοῦνται νὰ αὐξήσωσιν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τὰς τιμὰς τῶν ὑπ' αὐτῶν πωλουμένων εἰδῶν κατὰ τὸ ποσὸν τῆς εἰσφορᾶς. ἢ μέρος τούτου, ὑποκείμενοι ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει εἰς τὰς ποινὰς τὰς προβλεπομένας ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ ἰσχύοντος ἀγορανομικοῦ Κώδικος.

2. Διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῶν κατὰ τὴν Δ' Κατηγορίαν τῶν καθαρῶν προσόδων φορολογητέων καθαρῶν κερδῶν δὲν ἐκπίπτεται ἡ κατὰ τὸν παρόντα νόμον εἰσφορά.

Ἄρθρον 17.

1. Ἐὰν ὑπὸ τοῦ πρὸς καταβολὴν τῆς εἰσφορᾶς ὑποχρέου δὲν ἤθελεν ἐπιδοθῇ ἡ κατὰ τὸν παρόντα νόμον δήλωσις ἢ δὲν ἤθελε

καταβληθῇ ὑπ' αὐτοῦ ἡ ὀφειλομένη εἰσφορά, δύναται νὰ διατάσσηται διὰ τῆς Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς τὸ κλείσιμον τοῦ καταστήματος, γραφείου, ἐργοστασίου ἢ ἐργαστηρίου μέχρι τῆς καταβολῆς ὑπὸ τοῦ ὑποχρέου τοῦ ὀφειλομένου ποσοῦ εἰσφορᾶς.

2. Φυσικὰ ἡ νομικὰ πρόσωπα, μὴ καταβάλλοντα τὴν διὰ τοῦ παρόντος νόμου ἐπιβαλλομένην εἰσφορὰν ἐντὸς τῶν νομίμων προθεσμιῶν, στεροῦνται τῆς παρεχομένης ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ ἐνοικιοστασίου πρεστασίας ἐπὶ τῶν μεμισθωμένων ὑπ' αὐτῶν ἀκινήτων διὰ κατοικίαν ὡς καὶ διὰ κατάστημα, γραφεῖον, ἐργοστάσιον, ἐργαστήριον, ἀποθήκην κλπ., ἐφ' ὅσον περὶ τῆς στερήσεως ταύτης ἤθελεν, ἐκτιμῶν ἐλευθέρως τὰ συντρέχοντα περιστατικά, ἀποφανθῇ ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ὁ ὀφειλέτης ἀποβάλλεται τοῦ μισθίου ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ ἁρμοδίου Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ἢ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ταμείου, κατὰ τὴν διαδικασίαν τῆς ἐξώσεως δυστοποῦντων μισθωτῶν, καθ' ἣν δὲν δύναται νὰ ταχθῇ μεῖζων τῶν δέκα ἡμερῶν προθεσμία ἐκτελέσεως τῆς ἀποφάσεως καὶ δὲν ἐπιτρέπεται ἐξ οὐδενὸς λόγου ἀναστολή.

Πραγματοποιηθείσης τῆς ἐξώσεως, ὑποκαθίσταται εἰς τὸ μισθωτικὸν δικαίωμα τοῦ ἐξωσθέντος τὸ Δημόσιον, τὸ ὁποῖον δύναται εἴτε νὰ ἰδιογρησιμοποιήσῃ τὸ μίσθιον εἴτε νὰ ὑπεκμισθώσῃ αὐτὸ κατὰ τὰς διατάξεις περὶ μισθώσεως δημοσίων κτημάτων καταβάλλον, καθ' ἑκατέραν τῶν περιπτώσεων, ὑπ' εὐθείας εἰς τὸν ἐκμισθωτὴν τὸ νόμιμον τῆς ἀναγκαστικῆς παραχάσεως τῆς μισθώσεως μίσθωμα, ἄνευ ὅμως ποσοστοῦ ἐπὶ τοῦ ὑπομισθώματος. Ὡσαύτως τὸ Δημόσιον δύναται νὰ ἀπαιτήσῃ τὸ μίσθιον ποὸς τὸν ἐκμισθωτήν, ἐὰν οὗτος ἤθελε δεηθῇ νὰ καταβάλῃ ποὸς αὐτὸ τὰ ποσὰ τῆς εἰσφορᾶς τὰ ὀφειλόμενα ὑπὸ τοῦ ἐξωσθέντος καὶ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα θὰ ὑπεγρεοῦτο οὗτος νὰ καταβάλῃ ἐὰν δὲν ἐλάμβανε γώραν ἡ ἔξωσις.

Ἄρθρον 18.

1. Τὰ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ὑπόχρεα διὰ τὴν καταβολὴν τῆς εἰσφορᾶς φυσικὰ πρόσωπα ὡς καὶ οἱ διευθύνοντες σύμβουλοι, ἐντεταλμένοι σύμβουλοι, συμπράττοντες σύμβουλοι καὶ διευθυνταὶ ἡμεδαπῶν ἀνωνύμων ἑταιριῶν καὶ ἐν γένει πᾶν πρόσωπον ἐντεταλμένον εἰς τὴν διεύθυνσιν ἡμεδαπῆς ἀνωνύμου ἢ ἑτερορρύθμου ἑταιρείας ἢ συνεταιρισμοῦ ἢ σωματείου, προσέτι καὶ οἱ ἐν Ἑλλάδι διευθυνταί, ἀντιπρόσωποι ἢ πράκτορες τῶν ἀλλοδαπῶν ἐν γένει ἐπιχειρήσεων, παραλείποντες νὰ ἐπιδώσωσι τὴν κατὰ τὸν παρόντα νόμον δήλωσιν ἢ ἀνακριβῶς δηλοῦντες τὸ μίσθωμα, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὁποίου γίνεται ὁ ὑπολογισμὸς τῆς εἰσφορᾶς, καὶ ἐν γένει ἐὰν πρεβαίνωσιν εἰς πράξεις ἢ ὑποπίπτωσιν εἰς παραλείψεις, αἱ ὁποῖαι τείνουσιν ἢ ἔχουσιν ὡς ἀποτέλεσμα τὴν ἀπορυγὴν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τῆς εἰσφορᾶς τιμωροῦνται, μετ' ἔγκλησιν τοῦ ἁρμοδίου Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, διὰ φυλακίσεως τοὐλάχιστον τριῶν μηνῶν καὶ διὰ χρηματικῆς ποινῆς ἀπὸ δρχ. 100.000 μέχρι 5.000.000 δραχμῶν.

2. Ἡ καταδίκη ἐπί τινι τῶν ἐκ τῶν ἀνωτέρω πράξεων ἀδικημάτων συνεπάγεται αὐτοδικαίως καὶ τὴν ποόσκαιρον στέρησιν τῶν ἐν ἄρθροις 21 καὶ 23 παρ. 2—7 τοῦ ποινικοῦ νόμου δικαιωμάτων καὶ πλεονεκτημάτων, ἐφαρμοζομένων καὶ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ὡς πρὸς τὴν διάρκειαν τῆς στερήσεως τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 23 τοῦ ποινικοῦ νόμου.

Ὡσαύτως οἱ καταδικαζόμενοι ἐπί τινι ἐκ τῶν ἀνωτέρω πράξεων στεροῦνται τοῦ δικαιώματος τῆς ἀναστολῆς ἢ μετατροπῆς τῆς ποινῆς.

3. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τῶν ἐκμισθωτῶν οἱ ὁποῖοι ἀποδεδειγμένως ἠρνήθησαν νὰ χορηγήσωσι πρὸς τὸν μισθωτὴν τὴν κατὰ τὴν παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ παρόντος νόμου βεβαίωσιν ἢ ἀνακριβῶς ἐβεβαίωσαν περὶ τοῦ ποσοῦ τοῦ εἰσπρατομένου ὑπ' αὐτῶν μισθώματος.

Ἄρθρον 19.

1. Ἅπαντα τὰ διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος νόμου ἐκδιδόμενα ἢ ὁπωσδήποτε χρησιμοποιούμενα ἔγγραφα συντάσσονται ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου.

2. Δι' ἀποφάσεων τοῦ Προέδρου ἢ Ἀντιπροέδρου τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κανονισθήσονται :

α) Αἱ λεπτομέρειαι τοῦ ἐλέγχου τῶν δηλούντων, τῶν ἀνακριβῶς δηλούντων, ὡς καὶ τῶν παραλιπόντων νὰ ἐπιδώσωσι δήλωσιν καὶ νὰ καταβάλωσι τὴν κατὰ τὸν παρόντα νόμον εἰσφοράν.

β) Τὰ τῆς βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τῆς εἰσφορᾶς.

γ) Τὰ τῶν καταβλητέων ἐξόδων κινήσεως καὶ ἀποζημιώσεων πρὸς τοὺς ἀσχοληθησομένους μὲ τὸν ἔλεγχον τὴν βεβαίωσιν καὶ τὴν εἴσπραξιν τῆς εἰσφορᾶς ὑπαλλήλους ὡς καὶ τὰ τῆς ἀποζημιώσεως τοῦ προέδρου, τῶν μελῶν καὶ τοῦ γραμματέως τῆς Ἐκδικαστικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου.

δ) Ἐν γένει πᾶσα ἑτέρα λεπτομέρεια ἀναγκαία διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος νόμου.

3. Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἐγκρίνει καὶ ἐντέλλεται τὴν πληρωμὴν πάσης ἀναγκαίας δαπάνης διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου καταλογιζομένης εἰς τὰ ἔξοδα βεβαιώσεως τῶν ἀμέσων φόρων.

4. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21 Ἰουνίου 1945.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ὁ Ἀντιβασιλεύς

† Ὁ Ἀθηνῶν ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΠΕΤΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ

Τὰ μέλη

Κ. ΒΑΡΒΑΡΕΣΣΟΣ, Σ. ΣΟΛΙΩΤΗΣ, Κ. ΤΣΑΤΣΟΣ, Δ. ΜΠΑΛΑΝΟΣ, Γ. Α. ΜΑΝΤΖΑΒΙΝΟΣ, Ι. ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ, ΑΝΑΡΓ. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, ΤΡ. ΚΑΡΑΝΤΑΣΗΣ, Π. ΚΟΥΤΣΟΜΗΤΟΠΟΥΛΟΣ, Ν. ΣΜΠΑΡΟΥΝΗΣ, ΓΡΗΓ. ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ, Α. ΖΑΚΚΑΣ, Γ. ΛΑΜΠΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ, Δ. ΖΑΚΥΘΗΝΟΣ, Μ. ΤΣΑΜΑΛΟΣ, Ι. ΠΙΝΤΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 23 Ἰουνίου 1945.

Ὁ ἐπὶ της Δικαιοσύνης Υπουργός,

Σ. ΣΟΛΙΩΤΗΣ

ΠΙΝΑΞ Α'.

Ἐμφαίνων τὰς ἐπιχειρήσεις καὶ τὰ ἐπαγγέλματα διὰ τὰ ὁποῖα ἡ μηνιαία εἰσφορὰ ὁρίζεται εἰς ποσὸν ἴσον πρὸς τὸ δεκαπενταπλάσιον τοῦ μισθώματος :

1) Ἀνδρικῶν καὶ γυναικείων εἰδῶν ἔμπορος.
2) Γυναικείων ὑφασμάτων καὶ λευκῶν εἰδῶν ἔμπορος.
3) Κοσμημάτων ἔμπορος.
4) Βαπτιστικῶν εἰδῶν καὶ παιδικῶν παιγνίων κατασκευαστὴς ἢ ἔμπορος.
5) Ἔμπορος ψιλικῶν.
6) Γουναρικῶν ἐν γένει ἔμπορος.
7) Ἀρωμάτων, καλυντικῶν καὶ ἄλλων συναφῶν εἰδῶν κατασκευαστὴς ἢ ἔμπορος.
8) Δερμάτων ἀκατεργάστων ἔμπορος.
9) Δερμάτων καὶ εἰδῶν ὑποδηματοποιΐας ἔμπορος.
10) Δερματίνων εἰδῶν ταξειδίου κλπ. κατασκευαστὴς ἢ ἔμπορος.
11) Ὑποδημάτων κατασκευαστὴς ἢ ἔμπορος.
12) Ταπήτων ἔμπορος.
13) Ἀρχαιοτήτων πωλητής.
14) Διασκεδάσεως καὶ πολυτελείας κέντρα (ζαθεστιατόρια, ἐστιατόρια, ζαχαροπλαστεῖα, κοσμικαὶ ταβέρναι, χορευτικὰ κέντρα, καμπαρὲ κλπ.)
15) Κατασκευαστὴς ἢ ἔμπορος κοσμημάτων χρυσῶν, ἀργυρῶν κλπ. καὶ πολυτίμων λίθων.

16) Ὡρολογίων ἔμπορος.
17) Κρυστάλλου, ὑέλου καὶ πορσελάνης ἔμπορος.
18) Ἐπιχείρησις ὑελουργείου.
19) Ἔμπορος μεταλλίνων καὶ ποικίλων ἄλλων εἰδῶν πολυτελείας.
20) Ὀπτικῶν καὶ φωτογραφικῶν εἰδῶν ἔμπορος.
21) Χρηματιστὴς ἢ μεσίτης χρηματιστηρίου.
22) Ἐργοστάσιον κατασκευῆς εἰδῶν ἀρτοποιΐας καὶ γλυκισμάτων.
23) Ἐγχωρίων χονδρῶν ὑφασμάτων ἔμπορος.
24) Ἐμπορορράπτης ἀνδρικῶν ἐνδυμάτων
25) Ἐμπορορράπτης ἢ ἐμπορορράπτρια γυναικείων φορεμάτων.
26) Ἐργοστάσιον χρωμάτων.
27) Ἐργοστάσιον οἰνοπνευματοποιΐας, ζυθοποιΐας, ζυθοποιΐας.
28) Ἐργοστάσιον ἢ ἔμπορος νηματουργίας μεταξουργίας ὑφαντουργίας.
29) Ἐργοστάσιον κατασκευῆς χειροκτίων, λαιμεδετῶν, κεντημάτων.
30) Ἐπιχείρησις ζαχαροπλαστείου, ποτοποιείου καὶ ζυθοπωλείου.
31) Ἐπιχείρησις χαλκουργίας ἢ ὀρειχαλκουργίας ἢ χυτοσιδηρουργίας.
32) Κατασκευαστὴς στηθοδέσμων ζωνῶν κηλεπιδέσμων κλπ.
33) Ἐκμεταλλευτὴς λέσχης.
34) Ἔμπορος κλωστῶν ἐκ μετάξης, ἐρίου, βάμβακος κλπ.
35) Ξυλείας ἔμπορος.
36) Ἔμπορος σιδηρικῶν, εἰδῶν καγκελαρίας κλπ.
37) Ψυγείων
38) Κατασκευαστὴς καὶ ἔμπορος βαμβακερῶν ἐσωτερικῶν ἐνδυμάτων.
39) Φαρμακέμπορος.
40) Ἔμπορος χάρτου κλπ. εἰδῶν γραφῆς.
41) Ἀλαντοπώλης καὶ κατασκευαστὴς ἀλάντων.
42) Βαφεύς.
43) Καυσοξύλων ἢ ἀνθράκων ἔμπορος.
44) Κεραμοποιὸς καὶ πλινθοποιός.
45) Λιθογράφος.
46) Σταθμοῦ αὐτοκινήτων (garage) ἐκμεταλλευτὴς
47) Τυπογραφείου ἐκμεταλλευτής.
48) Φερετροποιὸς καὶ ἐργολάβος κηδειῶν.
49) Ἀνδρικῶν ἑτοίμων ἐνδυμάτων κατασκευαστὴς ἢ ἔμπορος
50) Ἀνθοπώλης μετὰ καταστήματος πωλῶν καὶ ἄλλα εἴδη πολυτελείας.
51) Βάμβακος ἢ ἐρίου ἀκατεργάστου ἔμπορος.
52) Βαφῶν ἢ χρωμάτων πωλητής.
53) Ἐργοστάσιον ζυμαρικῶν.
54) Ἐργοστάσιον διατηρημένων τροφίμων καὶ γλυκισμάτων
55) Ἐργοστάσιον παγοποιΐας.
56) Ἐργοστάσιον σαπωνοποιΐας.
57) Ἐργοστάσιον καρφοβελονῶν.
58) Πρατήρια πωλήσεως σιγαρέττων ἢ σιγάρων.
59) Κατασκευαστὴς ἢ ἔμπορος κλινῶν.
60) Ἐργοστάσιον ποτοποιΐας, λεμοναδοποιΐας κλπ.
61) Πωλητὴς οἰκοδομησίμων ὑλῶν ἤτοι πλακῶν ἀσβέστου, κεράμων κλπ.
62) Ἀλευρομυλωνᾶς (ξεναλεστής).
63) Κατασκευαστὴς ἢ πωλητὴς ζυμαρικῶν.
64) Ἐργοστάσιον χαλβάδων.
65) Πωλητὴς διατηρημένων γλυκισμάτων ἢ τροφίμων.
66) Ἔμπορος ἐλαίου καὶ ἐλαιῶν.
67) Ἐλαιοτριβεῖον (ἐκθλίψεων ξένων ἐλαιῶν)
68) Μηχανικὸν ἐργοστάσιον ἐλαίων.
69) Οἰνέμπορος.
70) Καφεκόπτης.
71) Καφεκόπτης καὶ πωλητὴς καφέ
72) Πωλητὴς σανοῦ, κριθῆς, πιτύρων, βρίζης κλπ.
73) Ἔμπορος σιτηρῶν καὶ λοιπῶν δημητριακῶν.
74) Σταριδέμπορος.
75) Πωλητὴς πετρελαίου, βενζίνης καὶ ὀρυκτῶν ἐλαίων.
76) Ἐργοστάσιον τερεβινθελαίου (νέφτι) κραμορίου καὶ κολοφωνίου.
77) Ἐργοστάσιον χημικῆς μελάνης γραφῆς, κολωνίας κλπ.
78) Κατασκευαστὴς ἢ πωλητὴς βαφῶν ὑποδημάτων.
79) Οἰνοπνευματοποιὸς α' κατηγορίας.
80) Πωλητὴς οἰνοπνεύματος
81) Ἐργοστάσιον βυνοποιΐας
82) Κατασκευαστὴς σάπωνος
83) Πωλητὴς σάπωνος
84) Ἐργοστάσιον πυρηνελαίου
85) » ρητινελαίου
86) » φυτικῶν ἐλαίων μὴ εἰδικῶς κατονομαζομένων
87) » ἐκχυλίσματος γλυκορίζης
88) » κατασκευῆς σιροπίων
89) » ἰχθυοκόλλας, δεξτρίνης καὶ ἀμυλοκόλλας
90) Ἔμπορος πεπιεσμένων ἀερίων
91) Ἐργοστάσιον ἀμμωνίας
92) » ὀξέων, χημικῶν προϊόντων καὶ λιπασμάτων
93) » ἀντισηπτικῶν εἰδῶν
94) » σόδας
95) » βαρυτίνης
96) » τσιμέντου
97) » χαρτοποιΐας
98) » γραμμογραφήσεως χάρτου
99) » ἐκκαϊστικῶν
100) Μεταξοκλωστήριον
101) Ἐργοστάσιον πλεκτικῆς γυναικείων καὶ παιδικῶν ἐξωτερικῶν ἐνδυμάτων, κούκων, περιποδίων καὶ ὁμοίων εἰδῶν
102) Ἔμπορος ὑφασμάτων χονδρικῆς πωλήσεως
103) Σακκοποιὸς
104) Ἐργοστάσιον ταινιῶν, σειριτίων ἢ γαϊτανίων
105) Ἔμπορος ταινιῶν καὶ παρεμφερῶν εἰδῶν χρησίμων
106) Τσαρουχοποιὸς
107) Κατασκευαστὴς ἢ πωλητὴς παιδικῶν ἐνδυμάτων
108) Ἐργοστάσιον τεχνητῶν ἀνθέων καὶ πτερῶν
109) Ἔμπορος παλαιῶν ἐνδυμάτων κλπ.
110) Ὑλοτόμος ξυλείας ἢ καυσοξύλων
111) Πριονιστήριον (ὑδροπριόνι ἢ διὰ μηχανικῆς δυνάμεως)
112) Σαρωθροποιὸς
113) Ἐργοστάσιον σαρώθρων καὶ ψαθῶν
114) Κατασκευαστὴς ἢ πωλητὴς ψηκτρῶν
115) Ἔμπορος ρητίνης καὶ κατραμίου
116) Ἡλοποιεῖον
117) Κατασκευαστὴς διαφόρων εἰδῶν ἐκ χαλκοῦ
118) Ἐργοστάσιον σιδηρῶν θηλυκωμάτων (κοπιτσῶν καὶ διχαλίδιων φουρκετῶν).
119) Κατασκευαστὴς μεταλλίνων δίσκων
120) Πωλητὴς ἢ ἐνοικιαστὴς ποδηλάτων
121) Ἔμπορος αὐτοκινήτων καὶ ἐξαρτημάτων ὡς καὶ συνεργεῖον ἐπιδιορθώσεως αὐτῶν.
122) Φανοποιὸς ἢ κατασκευαστὴς εἰδῶν ἐκ λευκοσιδήρου
123) Ἔμπορος εἰδῶν φανοποιΐας καὶ ἄλλων μεταλλίνων σωλήνων
124) Ἔμπορος μηχανημάτων καὶ σκευῶν μὴ εἰδικῶς κατονομαζομένων
125) Ἐπινικελωτής, ἐπιχρυσωτής, ἐπαργυρωτὴς
126) Πωλητὴς παλαιῶν γραμματοσήμων
127) Ἁλιεὺς ἰχθύων ἢ ὀστρέων (ἐκμεταλλευτὴς)
128) Προμηθευτὴς ἐγχωρίων προϊόντων
129) Ἐργολάβος χοῶν, γάμων, ἐπικηδείων τελετῶν κλπ.
130) Ἐργολάβος φορτώσεως, ἐκφορτώσεως ἢ μεταφορᾶς.
131) Ἐργολάβος δημοσίων, δημοτικῶν ἢ λιμενικῶν ἔργων

132) Ἐργολάβος πάσης φύσεως ἐπιχειρήσεων ἢ ἐργασίας μὴ εἰδικῶς ἀνωτέρω κατονομασθείσης
133) Πράκτωρ πωλήσεως ἐφημερίδων
134) Ἐπιχείρησις καφωδίου
135) Πλυντήριον
136) Σιδηρωτήριον
137) Στιλβωτήριον βαφῆς ὑποδημάτων ἐν καταστήματι
138) Κομμωτήρια καὶ καλλωπιστήρια γυναικῶν
139) Καπνέμπορος καὶ καπνοβιομήχανος
140) Μεταπράτης καπνοῦ καὶ σιγάρων λιανικῆς πωλήσεως

ΠΙΝΑΞ Β'.

Ἐμφαίνων τὰς ἐπιχειρήσεις καὶ τὰ ἐπαγγέλματα διὰ τὰ ὁποῖα ἡ μηνιαία εἰσφορὰ ὁρίζεται εἰς ποσὸν ἴσον πρὸς τὸ δεκαπλάσιον τοῦ μισθώματος.

1) Ἐπιχείρησις ἐυρσοδεψίας
2) Ἀθροιστικῶν μηχανῶν καὶ γραφομηχανῶν πωλητὴς
3) Ἐδωδιμοπώλης
4) Κατασκευαστὴς ἢ ἔμπορος ἐπίπλων
5) Ἐργοστάσιον ἰούτης, κατασκευῆς σάκκων ἢ σχοινοποιΐας
6) Ἐργοστάσιον πλαστίγγων, ζυγῶν, πετάλων
7) Ἠλεκτρικῶν εἰδῶν ἔμπορος ἢ κατασκευαστὴς
8) Ἀμαξοποιὸς ἢ κατασκευαστὴς ἁμαξῶν ἢ ἁμαξωμάτων
9) Βάμβακος καὶ εἰδῶν ἐφαπλωματοποιΐας ἔμπορος
10) Βαρελίων ἢ ξυλοτίων κατασκευαστὴς ἢ ἔμπορος
11) Βουτύρου, τυροῦ κλπ κτηνοτροφικῶν ἔμπορος
12) Γαλακτοπώλης κατασκευάζων γλυκίσματα
13) Ἐκδότης ἢ ἔμπορος βιβλίων
14) Ἐργοστάσιον ὁμβρελλῶν
15) Ἐργοστάσιον κτενωμάτων, κορνιζῶν
16) Ἐκμεταλλευτὴς θεάτρων, κινηματογράφων κλπ
17) Κατασκευαστὴς θερμαστρῶν.
18) Κηροπώλης, κηροχύτης ἢ στεατίνων κηρίων ἐργοστάσιον
19) Κλειδοκυμβάλλων ἢ ἄλλων μουσικῶν ὀργάνων ἢ βιβλίων πωλητής.
20) Κουρεὺς μετὰ μυροπωλείου ἢ μετὰ τμήματος γυναικείας κομμώσεως
21) Ἐργοστάσιον κυτιοποιΐας.
22) Ξενοδόχος φαγητοῦ ἢ ξενοδόχος ὕπνου ἢ οἰνοπώλης
23) Παντοπώλης
24) Ραπτομηχανῶν πωλητὴς
25) Σανδαλοποιὸς
26) Φαρμακοποιὸς
27) Κατασκευαστὴς ταπήτων.
28) Χειρουργικῶν ἐργαλείων καὶ ἐπιστημονικῶν ὀργάνων ἔμπορος
29) Κατασκευαστὴς ἢ ἔμπορος ραδιοφώνων καὶ λοιπῶν ὀργάνων ραδιοφωνίας
30) Ἀγκυρῶν, ἁλύσεων καὶ λοιπῶν ναυτιλιακῶν εἰδῶν πωλητὴς
31) Ἀδαμαντοδέτης ἁπλῶς μὴ πωλῶν κοσμήματα
32) Ἁλιπάστων ἔμπορος καὶ κατασκευαστὴς
33) Ἀρτοποιός, ἀρτοπώλης ἢ κλιβανεὺς
34) Κατασκευαστὴς κατόπτρων
35) Καφεπώλης
36) Κατασκευαστὴς κοπτικῶν ὀργάνων ἐκ σιδήρου, χαλυβος κλπ.
37) Κρεοπώλης
38) Λίπους καὶ λοιπῶν βιομηχανικῶν ἁλιμμάτων πωλητὴς
39) Πτηνῶν καὶ ὠῶν πωλητής.
40) Σιδηρουργὸς
41) Σκευοστολιστὴς (ταπετσέρης)
42) Σφραγίδων, ἐπιγραφῶν κλπ. κατασκευαστὴς
43) Φωτογράφος, φωτοτσιγκογράφος κλπ.
44) Κατασκευαστὴς πιλιδίων (κούκων καὶ κασκετέτων)
45) Κατασκευαστὴς καλυπτρῶν (γεμενίων καὶ καλεμκερίων)
46) Βαρελοποιὸς ἢ καδοποιὸς
47) Ξυλουργὸς μετὰ καταστήματος καὶ ξυλουργὸς ἐργολήπτης.
48) Κατασκευαστὴς ἢ πωλητὴς ὑφαντικῶν κτενίων
49) Κατασκευαστὴς ἢ πωλητὴς καθεκλῶν
50) Τορνευτὴς
51) Κατασκεαστὴς ἢ πωλητὴς κορνιζῶν
52) Κοφινοποιὸς ἢ καλαθοποιὸς
53) Ψαθοποιὸς
54) Ἔμπορος ἢ κατασκευαστὴς πωμάτων ἐκ φελλοῦ
55) Λαναρᾶς.
56) Στοιχειοχύτης
57) Πωλητὴς λινοτυπικῶν καὶ τυπογραφικῶν ἐν γένει μηχανῶν
58) Διορθωτὴς ὡρολογίων
59) Κατασκευαστὴς ἢ πωλητὴς ἀπομιμημάτων ἀρχαιοτήτων
60) Πράκτωρ διαφημίσεων καὶ πληροφοριῶν
61) Μάγειρος μετ' οἰνοπωλείου
62) Μάγειρος ἁπλοῦς
63) Ἐπισκευαστὴς γουναρικῶν.
64) Κατασκευαστὴς τρυγικῆς ἀσβέστου κλπ. ἐξ ὑπολειμμάτων οἰνοποιΐας καὶ οἰνοπνεύματος
65) Ἐργοστάσιον φακέλλων καὶ ἐμπορικῶν βιβλίων
66) Κατασκευαστὴς κυτίων διὰ καπνά, πίλους κλπ.
67) Ἀμπατζῆς ἢ καποτᾶς
68) Κατασκευαστὴς ὑφάσματος ἐπενδύσεως ἐκ βάμβακος (βάτας)
69) Γαζωτὴς ὑποδημάτων
70) Κατασκευαστὴς ἢ πωλητὴς ἐφιππίων
71) Ράπτης ἀνδρικῶν ἐνδυμάτων
72) Ράπτης ἢ ράπτοια γυναικείων ἐνδυμάτων
73) Μεταλλεῖον ἁπλῆς ἐξορύξεως μεταλλευμάτων
74) Λατομεῖον
75) Λατομεῖον μετ' ἐργοστασίου λιθοτομίας
76) Ἀσβεστοποιὸς
77) Ἀσβεστοπώλης
78) Ἐργοστάσιον τεγνητῶν μαρμάρων καὶ πλακῶν
79) Ἐργοστάσιον τριβλίων πιάτων κλπ. φαϐεντινῶν σκευῶν καὶ ἀγγείων
80) Ἐργοστάσιον ἀλευροβιομηχανίας (κυλινδρόμυλοι)
81) Ἐργοστάσιον σησαμελαίου καὶ σησαμοπολτοῦ (ταχινίου)
82) Ἐργοστάσιον σοκολάτας
83) Ζωέμπορος
84) Ἰχθυοπώλης
85) Ἔμπορος ἀποικιακῶν χονδρικῆς πωλήσεως ἀποκλειστικῶς.
86) Παντοπώλης μετ' οἰνοπωλείου (ταβέρνας).
87) Ἐργοστάσιον καθαισμοῦ ἅλατος.
88) Ἐργοστάσιον κηρεζίνης καὶ παραφίνης.

ΠΙΝΑΞ Γ'.

Ἐμφαίνων τὰς ἐπιχειρήσεις καὶ τὰ ἐπαγγέλματα διὰ τὰ ὁποῖα ἡ μηνιαία εἰσφορὰ ὁρίζεται εἰς ποσὸν ἴσον πρὸς τὸ ἑξαπλάσιον τοῦ μισθώματος.

1) Ἀνθοπώλης μετὰ καταστήματος ἁπλοῦς
2) Εἰκόνων πωλητὴς
3) Σπογγαλιείας ἐπιχείρησις
4) Γαλακτοπώλης ἁπλοῦς
5) Ἐπιχείρησις ἰδιωτικῆς κλινικῆς
6) Κουρεὺς ἁπλοῦς
7) Λουτρῶν ἐκμεταλλευτὴς
8) Ὀπωροπώλης, λαχανοπώλης κλπ.
9) Παραγγελιοδόχος
10) Πηλίνων ἀγγείων κατασκευαστὴς

11) Ποσίμων καὶ ἰαματικῶν ὑδάτων πωλητὴς
12) Ὑδροθεραπευτηρίου ἐκμεταλλευτὴς
13) Γυναικείων πίλων κατασκευαστὴς καὶ πωλητὴς
14) Λιθοξόος
15) Ἐργοστάσιον κονιοποιήσεως μαρμάρων
16) Μυλωνᾶς γύψου ἢ κουρασανίου
17) Κατασκευαστὴς τσιμεντολίθων
18) Κατασκευαστὴς γυψοσανίδων
19) Πωλητὴς ἢ μεταπράστης πηλίνων ἀγγείων.
20) Ἐργοστάσιον καθαρισμοῦ ναξίας σμύριδος καὶ κατεργασίας αὐτῆς.
21) Εἰσαγωγεὺς γαιανθράκων γονδρικῆς πωλήσεως
22) Ἐργοστάσιον ἐκφλοιώσεως ὀρτύγης
23) Ἐργοστάσιον καθαρισμοῦ σταφίδος
24) Κατασκευαστὴς ἢ πωλητὴς πυροτεχνημάτων καὶ φωσφόρων
25) Ἐργοστάσιον **φωσφόρων**
26) Ἐργοστάσιον κατασκευῆς σφαιρῶν, σφαιριδίων καὶ φυσιγγίων.
27) Ἐργοστάσιον πυρίτιδος, δυναμίτιδος καὶ ἐκκρηκτικῶν ὑλῶν
28) Πυριτομυλωνᾶς
29) Πωλητὴς πυρίτιδος, φυσιγγίων, σφαιριδίων κλπ.
30) Κατασκευαστὴς ἱσπανικοῦ κηροῦ
31) Ἐξαγωγεὺς σταφίδος
32) Πράκτωρ ἢ μεσίτης μεταναστεύσεων
33) Πράκτωρ ἀσφαλιστικῶν ἢ ἀτμοπλοϊκῶν Ἑταιριῶν
34) Ἐργολάβος θαλασσίων λουτρῶν
35) Ἐργολάβος καθαρισμοῦ ἢ χρωματισμοῦ πλοίων
36) Ἐπισκευαστὴς πίλων
37) Ἔμπορος σπόγγων
38) Σχολεῖον χοροῦ
39) Ἐργολάβος οἰκοδομῶν ἢ ἰδιωτικῶν ἔργων
40) Κατασκευαστὴς τεχνητῶν ὀδόντων
41) Φεσοποιὸς
42) Ἐργοστάσιον πιλοποιΐας
43) Ἔμπορος πίλων
44) Ὑδροτριβὴ (τριστίλα)
45) Ἐπιδιορθωτὴς ἀμαξῶν ἢ κάρρων
46) Σαμαροποιὸς
47) Καλαποδᾶς ἢ τσοκαρᾶς
48) Κατασκευαστὴς ξυλίνων πτερνῶν (τακουνίων)
49) Καθεκλοδιορθωτὴς
50) Κατασκευαστὴς ἢ διορθωτὴς ὅπλων
51) Πωλητὴς ὅπλων
52) Τροχεῖον κρυστάλλων
53) Πωλητὴς ἱερογραφιῶν
54) Ναυλομεσίτης
55) Πράκτωρ ταξειδίων
56) Βιβλιοδέτης
57) Σχεδιαστὴς χειροτεχνημάτων
58) Πωλητὴς σχεδίων χειροτεχνημάτων
59) Χρυσοκεντητὴς
60) Σκυτορράπτης (σαράτσης)
61) Κατασκευαστὴς ἀνδρεικέλλων πρὸς χρῆσιν ραπτῶν καὶ ραπτριῶν
62) Κατασκευαστὴς σακκιδίων
63) Πᾶσαι αἱ λοιπαὶ ἐπιχειρήσεις καὶ τὰ ἐπαγγέλματα, αἱ μὴ ἀναφερόμεναι εἰς τοὺς πίνακας καὶ μὴ ἐξαιρούμενοι ρητῶς ὑπὸ τοῦ Νόμου.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως
ΚΥΡ. ΒΑΡΒΑΡΕΣΟΣ

(Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου)